

EBA/GL/2021/12

---

11 listopada 2021 r.

Wytyczne

---

w sprawie wspólnej metodyki oceny do celów udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 8 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, by zastosować się do wytycznych.
2. Wytyczne przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo Unii w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez włączenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również w zakresie, w którym wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w terminie do 08.04.2022 właściwe organy mają obowiązek poinformować EUNB, że stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, albo podać powody niestosowania się do nich. W razie braku powiadomienia w wyznaczonym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Powiadomienia należy przysyłać za pomocą formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na adres compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2021/12”. Powiadomienia przekazują osoby odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwego organu. Do EUNB należy także zgłaszać wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 powiadomienia publikuje się na stronie internetowej EUNB.

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne określają wspólną metodykę oceny do celów udzielania zezwoleń zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE („CRD”), zgodnie z uprawnieniami przyznanymi EUNB na mocy art. 8 ust. 5 tej dyrektywy zmienionej dyrektywą (UE) 2019/878.

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do wszystkich przypadków, w których zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, z późniejszymi zmianami, właściwe organy muszą dokonać oceny udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa – zdefiniowanej w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013² („CRR”).

Adresaci

7. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów zdefiniowanych w art. 4 pkt 2 ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Definicje

8. O ile nie określono inaczej, terminy użyte i zdefiniowane w CRR, w CRD, w rozporządzeniu 2019/2033³ w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz w dyrektywie 2019/2034⁴ w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi mają takie samo znaczenie w wytycznych.
9. Ponadto do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:

Organ nadzoru AML/CFT

Właściwy organ zdefiniowany w art. 4 pkt. 2 ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010

---

² Zmienionej rozporządzeniem 2019/2033/UE w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE.

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

10. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia 08.04.2022.

4. Zasady ogólne

4.1 Wspólna metodyka oceny

11. Do celów udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji kredytowej, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 CRR, właściwe organy powinny zapewnić, że będą stosowały wspólną metodykę oceny określoną w niniejszych wytycznych.
12. Wspólna metodyka oceny ustanawia kryteria i metody, zgodnie z którymi właściwe organy powinny oceniać wspólne wymogi dotyczące udzielania zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa określone w art. 10–14 dyrektywy 2013/36/UE.
13. Dla celów niniejszych wytycznych odniesienia do ryzyka obejmują również ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Właściwe organy powinny zatem dokonać kompleksowej oceny aspektów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na potrzeby udzielenia zezwolenia. W tym celu właściwe organy powinny współpracować z odpowiednim organem nadzoru AML/CFT oraz innymi odpowiednimi organami publicznymi, stosownie do przypadku, zgodnie z art. 117 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE⁵.
14. W celu zapewnienia, aby ocena do celów udzielenia zezwolenia była oparta na wiarygodnych informacjach, właściwe organy powinny dokonywać przeglądu informacji i dokumentów przedłożonych wraz z wnioskiem zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi dotyczącymi informacji w zakresie zezwoleń, pod kątem wymogów prawdziwości, jasności, dokładności, aktualności i kompletności oraz w celu zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania instytucją. Zgodnie z art. 10 ust. 2 regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń właściwe organy mogą również zażądać od wnioskodawcy dostarczenia informacji uzupełniających lub dodatkowych wyjaśnień.
15. Wspólna metodyka oceny jest neutralna pod względem technologii i przyjazna dla innowacji, dlatego obejmuje wnioskujące instytucje kredytowe ze wszystkimi modelami biznesowymi, zarówno tradycyjnymi, jak i innowacyjnymi modelami biznesowymi lub mechanizmami realizacji, a jednocześnie nie narzuca wymogów stosowania określonych technologii lub przyjmowania określonych struktur. Nie utrudnia zatem powstawania i rozwijania zakresu nowych technologii i innowacyjnych modeli biznesowych. W związku z tym w kontekście oceny wniosku właściwe organy nie powinny preferować przyjęcia określonej technologii lub uniemożliwiać jej przyjęcia, ani też mieć przychylnego lub negatywnego nastawienia wobec określonego modelu biznesowego lub określonej usługi. Pozostaje to bez uszczerbku dla

---

⁵ W szczególności wytyczne EUNB w sprawie współpracy i wymiany informacji pomiędzy organami nadzoru ostrożnościowego, organami sprawującymi nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz jednostkami analityki finansowej na podstawie dyrektywy 2013/36/UE. Dokument konsultacyjny EBA/CP/2021/21 z dnia 27 maja 2021 r. jest dostępny pod adresem <https://www.eba.europa.eu/eba-consults-new-guidelines-cooperation-and-information-exchange-area-anti-money-laundering-and>.

potrzeby zapewnienia, aby model biznesowy lub mechanizm realizacji nie stanowiły przeszkody dla sprawowania skutecznego nadzoru przez właściwe organy.

16. Aby zapewnić równe szanse w całej UE, ocena właściwych organów powinna mieć wyłącznie charakter techniczny, odzwierciedlać regulacje ostrożnościowe i być zgodna z art. 11 dyrektywy 2013/36/UE.

4.1.1 Zasada proporcjonalności

17. Właściwe organy powinny przeprowadzać ocenę w celu udzielenia zezwolenia zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w niniejszych wytycznych, mając na uwadze zapewnienie zgodności oceny z indywidualnym profilem ryzyka i modelem biznesowym wnioskującej instytucji kredytowej, tak aby cele wymogów regulacyjnych zostały osiągnięte.

18. W tym celu właściwe organy powinny uwzględnić następujące kryteria:

- a) oczekiwaną wielkość bilansu wnioskującej instytucji kredytowej oraz jej jednostek zależnych objętych konsolidacją ostrożnościową, stosownie do przypadku;
- b) oczekiwaną obecność geograficzną wnioskującej instytucji kredytowej oraz wielkość jej działalności w każdej jurysdykcji;
- c) formę prawną wnioskującej instytucji kredytowej, w tym informację, czy instytucja kredytowa jest częścią grupy;
- d) czy instytucja jest notowana na giełdzie;
- e) rodzaj planowanej działalności i usług świadczonych przez wnioskującą instytucję kredytową (np. zob. też załącznik I do dyrektywy 2013/36/UE i załącznik I do dyrektywy 2014/65/UE);
- f) model biznesowy (w tym jego innowacyjny charakter, wyjątkowość lub złożoność) i strategię, a także oczekiwany poziom ryzyka wynikającego z wdrożenia i realizacji; charakter i złożoność docelowej działalności;
- g) strukturę organizacyjną instytucji kredytowej;
- h) przewidywaną strategię w zakresie ryzyka, gotowość do podejmowania ryzyka oraz profil ryzyka wnioskującej instytucji kredytowej;
- i) strukturę własnościową i strukturę finansowania wnioskującej instytucji kredytowej;
- j) rodzaj klientów (np. detaliczni, korporacyjni, instytucjonalni, małe firmy, podmioty publiczne) oraz złożoność planowanych produktów lub umów;
- k) planowane czynności objęte outsourcingiem i kanały dystrybucji;

- l) stosowane lub planowane systemy informatyczne (IT), w tym systemy służące utrzymaniu ciągłości działania i czynności objęte outsourcingiem w tym obszarze;
  - m) czy wnioskująca instytucja kredytowa należy do grupy podlegającej skonsolidowanemu nadzorowi właściwych organów;
  - n) czy wnioskująca instytucja kredytowa składa wnioski wyłącznie w odniesieniu do określonych rodzajów działalności, czy też istniejąca instytucja kredytowa składa wnioski o rozszerzenie zakresu zezwolenia w przypadku, gdy zezwolenie zostało udzielone wyłącznie na prowadzenie określonych rodzajów działalności;
  - o) spójność z rodzajem i zakresem informacji wymaganych zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi dotyczącymi informacji w zakresie zezwoleń.
19. W przypadku pkt 18 lit. m), i zgodnie z art. 10 ust. 1 regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń, intensywność oceny powinna uwzględniać bezpośrednią wiedzę właściwego organu – opartą na dostępnych mu informacjach – na temat modelu biznesowego, profilu ryzyka oraz aktualnych warunków ostrożnościowych, finansowych, biznesowych i operacyjnych wnioskującej instytucji kredytowej lub grupy.
20. W przypadku pkt 18 lit. n), pod warunkiem że dane rozszerzenie nie zmienia w sposób istotny charakteru instytucji kredytowej oraz jej profilu ryzyka, ocena właściwych organów powinna mieć ograniczony zakres i koncentrować się na wpływie nowych dodatkowych rodzajów działalności na ogólny model biznesowy oraz na zdolności do spełnienia wymogów ostrożnościowych, w szczególności na prawidłowym i ostrożnym zarządzaniu instytucją kredytową (w tym w szczególności na rentowności nowych linii biznesowych i ogólnej trwałości biznesplanu, odpowiedzialności członków organu zarządzającego pełniących funkcje kierownicze lub nadzorcze, ramach kontroli wewnętrznej i systemach informatycznych). Ocena powinna również uwzględniać bezpośrednią wiedzę właściwego organu na temat modelu biznesowego, profilu ryzyka oraz aktualnych warunków ostrożnościowych, finansowych, biznesowych i operacyjnych wnioskującej instytucji kredytowej.
21. Zastosowanie zasady proporcjonalności przez właściwe organy nie może nigdy oznaczać zwolnienia wnioskującej instytucji kredytowej ze spełnienia jakichkolwiek obowiązkowych wymogów dotyczących udzielenia zezwolenia.

4.2 Spójność i ciągłość między zezwoleniem a oceną nadzorczą przy założeniu kontynuacji działalności

22. Zgodnie ze wspólną metodyką oceny właściwe organy powinny oceniać wnioski o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa zgodnie z wymogami ostrożnościowymi i metodykami oceny nadzorczej stosowanymi przy założeniu kontynuacji działalności. Powinny one unikać praktyk w zakresie oceny, które promują sprzeczne podejścia na różnych etapach cyklu życia instytucji kredytowej.

23. W tym celu, aby uniknąć powielania i niespójności regulacji, niniejsze wytyczne należy odczytywać w świetle przepisów aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego EUNB, a także powiązanych aktów delegowanych i wykonawczych, regulacyjnych standardów technicznych, wykonawczych standardów technicznych, wytycznych i zaleceń przyjętych na mocy tych aktów ustawodawczych, które mają znaczenie dla wspólnej metodyki oceny, i w stosownych przypadkach odsyłać do nich.
24. Ocena właściwych organów powinna koncentrować się na zapewnieniu prawidłowego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową od pierwszego dnia dostępu do rynku.
25. Aby zapewnić osiągnięcie tego celu, właściwe organy powinny udzielać zezwolenia tylko wtedy, gdy są przekonane, że spełnione są wszystkie wymogi dotyczące zezwolenia. Niezależnie od tego właściwe organy powinny wziąć pod uwagę dostosowania techniczne i operacyjne, którym instytucja kredytowa może podlegać w fazie jej tworzenia. Aby zapewnić należyte uwzględnienie tych okoliczności, właściwe organy mogą stosować warunki zawieszające lub nakładać obowiązki następcze lub ograniczenia, lub sprecyzować swoje oczekiwania w odniesieniu do konkretnych obszarów zainteresowania organów nadzoru zgodnie z poniższymi pkt 26–29.
26. Właściwe organy mogą według własnego uznania w momencie wydawania zezwolenia nałożyć na wnioskującą instytucję kredytową warunki zawieszające lub obowiązki następcze. Nałożenie takich warunków zawieszających lub zobowiązań następczych powinno być uzależnione od pozytywnej oceny właściwych organów, że wszystkie wymogi dotyczące udzielenia zezwolenia zostały co do istoty spełnione i że organy są skłonne udzielić zezwolenia. Aby zapewnić jasność i pewność prawa, właściwe organy powinny jasno i dokładnie opisać takie warunki zawieszające lub obowiązki następcze w momencie ich nakładania.
27. Zgodnie z pkt 26 właściwe organy mogą stosować jedynie warunki zawieszające związane z formalnymi i nieistotnymi aspektami wymogów dotyczących zezwolenia, które w praktyce mogą być spełnione przez wnioskującą instytucję kredytową dopiero po uzyskaniu pozytywnej oceny właściwego organu co do spełnienia zasadniczo wszystkich wymogów dotyczących zezwolenia. Na przykład formalne lub nieistotne aspekty wymogów dotyczących zezwolenia mogą obejmować, w zależności od okoliczności, przedłożenie dokumentacji formalnie przyjętej przez wnioskodawcę lub formalne zakończenie wewnętrznej procedury wnioskodawcy, lub testy systemów ICT w celu sprawdzenia ich pełnego funkcjonowania w praktyce.
28. Zgodnie z wymogami i ograniczeniami określonymi w pkt 26 i 27 właściwe organy mogą dołączyć do zezwolenia warunki zawieszające w odniesieniu do kwestii, w których od wnioskodawcy lub podmiotu wymaga się podjęcia działania lub powstrzymania się od działania, zanim zezwolenie stanie się skuteczne. Właściwe organy powinny określić termin dostosowania i wyraźnie wskazać, że zezwolenie stanie się skuteczne dopiero po spełnieniu warunku. Dopóki warunek ten nie zostanie spełniony, wnioskująca instytucja kredytowa nie

może wykonywać czynności bankowych ani używać nazwy „bank”, „bank oszczędnościowy” lub innych nazw bankowych.

29. Zgodnie z pkt 26 właściwe organy mogą nałożyć na wnioskującą instytucję kredytową obowiązki następcze w celu rozwiązania problemów zaistniałych po udzieleniu zezwolenia. Właściwe organy mogą nakładać takie obowiązki następcze jedynie wówczas, gdy, pomimo spełnienia przez wnioskującą instytucję kredytową wszystkich wymogów dotyczących zezwolenia co do istoty, bieżąca zgodność z jednym wymogiem lub większą liczbą tych wymogów musi być szczególnie monitorowana i egzekwowana, jeśli jest to uzasadnione. W związku z tym właściwe organy powinny wyjaśnić, że o ile niedopełnienie obowiązku nie spowoduje samo w sobie nieskuteczności pierwotnie wydanego zezwolenia, o tyle niedopełnienie tego obowiązku powinno być rozwiązane za pomocą narzędzi nadzorczych lub może skutkować zastosowaniem środków egzekucyjnych lub sankcji. Na przykład obowiązki mogą być nakładane w odniesieniu do kwestii uznawanych za środki wykonawcze dotyczące zezwolenia, takich jak obowiązki sprawozdawcze lub zapewnienie, aby członkowie organu zarządzającego wykazali się odpowiednią wiedzą (np. poprzez udział w szkoleniu).
30. Z zastrzeżeniem spełnienia przez wnioskującą instytucję kredytową wszystkich wymogów dotyczących zezwolenia oraz pozytywnej oceny udzielenia zezwolenia właściwe organy, według własnego uznania, mogą w chwili wydawania zezwolenia nałożyć ograniczenia co do zakresu niektórych lub wszystkich rodzajów działalności, do których prowadzenia instytucja kredytowa będzie uprawniona. Właściwe organy mogą nałożyć ograniczenia na niektóre lub wszystkie czynności bankowe wnioskującej instytucji kredytowej w ramach tego samego dokumentu zezwolenia lub odrębnego dokumentu. Ograniczenie podejmowania niektórych lub wszystkich czynności bankowych przez wnioskującą instytucję kredytową może zostać przedstawione przez nią we wniosku lub może być wynikiem kompleksowej oceny dokonanej przez właściwe organy.
31. W celu zapewnienia jasności i pewności prawa właściwe organy powinny wyraźnie określić takie ograniczenia. Na przykład właściwe organy mogą stosować ograniczenia w odniesieniu do zezwolenia, nakładając wymóg przyjmowania depozytów wyłącznie do określonej kwoty na jednego deponenta lub emitowania wyłącznie określonych rodzajów papierów wartościowych lub emitowania papierów wartościowych wyłącznie dla określonych rodzajów inwestorów. Zniesienie stosowanych ograniczeń powinno podlegać proporcjonalnej ocenie dokonywanej przez właściwy organ zgodnie z pkt 18.
32. Z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich wymogów dotyczących zezwolenia właściwe organy mogą w momencie udzielania zezwolenia zwrócić uwagę wnioskującej instytucji kredytowej na szczególne obszary zainteresowania organów nadzoru i przedstawić swoje oczekiwania w tym samym dokumencie zezwolenia lub w dokumencie odrębnym. Właściwe organy powinny przedstawić uzasadnienie oraz dokładnie określić problem i realizowane cele. Oczekiwania właściwych organów, mimo że nie są prawnie wiążące, powinny służyć jako wytyczne dla instytucji kredytowej w bieżącej działalności.

33. Jeżeli wnioskująca instytucja kredytowa należy do grupy bankowej, a zgodność z wymogami ostrożnościowymi określonymi w częściach od drugiej do ósmej CRR jest wymagana od wnioskującej instytucji kredytowej lub od jej spółki dominującej na podstawie ich skonsolidowanej sytuacji finansowej, właściwe organy powinny dokonać przeglądu analizy przedłożonej przez wnioskodawcę zgodnie z art. 4 lit. f) regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń w celu oceny jej kompletności i wszechstronności. W przypadku gdy właściwy organ jest także organem sprawującym nadzór skonsolidowany, powinien on również zbadać wszelkie skutki dla obowiązujących wymogów ostrożnościowych na poziomie skonsolidowanym.
34. Właściwe organy powinny stwierdzić, czy istnieją przeszkody, poprzez uwzględnienie w szczególności istnienia bliskich powiązań zgodnie z art. 14 ust. 3 CRD, które mogłyby uniemożliwić skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych, w tym, w stosownych przypadkach, na zasadzie skonsolidowanej, oraz rozważyć wszelkie istotne informacje, okoliczności lub sytuacje zgodnie z art. 12 regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń.

4.3 Sytuacje, w których wymagane jest zezwolenie

35. Właściwe organy powinny zapewnić, aby w przypadku połączenia dwóch lub większej liczby instytucji kredytowych, które wiąże się z utworzeniem nowego podmiotu w celu podjęcia działalności bankowej powstałej w wyniku połączenia, taki nowo utworzony podmiot podlegał wymogowi uzyskania uprzedniego zezwolenia od właściwych organów. Podobnie w tych państwach członkowskich, w których zezwolenia udzielane są w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności, właściwe organy powinny zapewnić, aby rozszerzenie zakresu działalności w wyniku połączenia przez przejęcie innej instytucji kredytowej lub nabycia działalności od zewnętrznej instytucji kredytowej podlegało wymogowi uzyskania uprzedniego rozszerzenia zezwolenia, jeżeli taka nowa działalność nie jest jeszcze objęta zezwoleniem udzielonym instytucji kredytowej.
36. Przeprowadzenie transakcji restrukturyzacji grupy lub przeniesienie działalności instytucji kredytowej z jednego podmiotu do drugiego może wymagać wyłączenia niektórych rodzajów działalności z transakcji i powierzenia ich nowo utworzonemu podmiotowi tymczasowemu, zanim te rodzaje działalności zostaną włączone do przejmującej instytucji kredytowej⁶.
37. Jeżeli właściwe organy ocenią, że ze względu na działalność, która jest tymczasowo przenoszona, podmiot taki spełnia definicję instytucji kredytowej, podmiot ten powinien uzyskać uprzednie zezwolenie.

---

⁶ Przykładem może być sprzedaż instytucji kredytowej będącej częścią grupy, przy czym niektóre rodzaje działalności wymagające zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji kredytowej zbywanego podmiotu muszą pozostać w ramach grupy. Działalność, która powinna pozostać, może na przykład zostać wyodrębniona w ramach nowego tymczasowego podmiotu prawnego, a następnie połączona z innym podmiotem należącym do grupy i posiadającym zezwolenie na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa.

38. Z zastrzeżeniem postanowień powyższego punktu właściwe organy nie powinny uzależniać przeniesienia działalności instytucji kredytowej do podmiotu tymczasowego od uzyskania uprzedniego zezwolenia, jeżeli spełnione są następujące warunki:
- a) utworzenie podmiotu tymczasowego spełnia formalne wymogi struktury dla przeprowadzenia transakcji, a przewidywany okres funkcjonowania tymczasowej instytucji kredytowej odpowiada przewidzianemu prawem terminowi, tzw. *legal second*, tj. nieokreślonego krótkiemu okresowi, w którym podmiot tymczasowy prowadzi działalność instytucji kredytowej w celu formalnego zakończenia serii transakcji prawnych wymaganych do połączenia podmiotu tymczasowego z nabywcą, oraz
  - b) podmioty biorące udział w połączeniu podjęły odpowiednie i wystarczające środki, aby wyeliminować ryzyko związane z realizacją transakcji, w tym w odniesieniu do scenariusza, w którym przeniesienie nie może zostać sfinalizowane w przewidzianym prawem terminie, tzw. *legal second*. Środki takie (na przykład przeniesienie działalności z powrotem) powinny mieć na celu zapewnienie, aby tymczasowy podmiot nie prowadził na rynku działalności wymagającej zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji kredytowej.
39. Właściwe organy powinny wyjaśnić, że zezwolenie na prowadzenie działalności instytucji kredytowej udzielone określonej podmiotowi powinno być wykorzystywane wyłącznie przez ten podmiot i nie powinno być przenoszone na inny podmiot.
40. Biorąc pod uwagę, że zezwolenie jest udzielane przez właściwe organy na mocy obowiązującego prawa krajowego, w przypadku gdy instytucja kredytowa zamierza przenieść swoją siedzibę do innego państwa członkowskiego, właściwe organy powinny uzależnić to przeniesienie od uprzedniego uzyskania zezwolenia od właściwych organów państwa członkowskiego, w którym będzie znajdować się nowa siedziba instytucji kredytowej.
41. Istniejąca instytucja kredytowa może zmienić swoją formę prawną zgodnie z obowiązującym krajowym prawem spółek. W przypadku gdy zmiana formy prawnej nie pociąga za sobą istotnych zmian w zakresie nadzoru, właściwe organy nie powinny uzależniać tej zmiany od udzielenia nowego lub zmienionego zezwolenia.

5. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a) CRR i jego zakres

---

5.1 Działalność wymagająca złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia

42. Zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE ochrona oszczędności i stabilności finansowej wymaga, aby prowadzenie działalności instytucji kredytowej było uzależnione od uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwego organu, które może być udzielone wyłącznie po pozytywnej ocenie wniosku złożonego przez wnioskującą instytucję kredytową.
43. Właściwe organy powinny ocenić, czy wnioskodawca spełnia wszystkie elementy definicji instytucji kredytowej określonej w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a) CRR – „przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz na udzielaniu kredytów na swój własny rachunek”. W szczególności powinny one ocenić, czy wnioskująca instytucja kredytowa będzie prowadziła zarówno działalność polegającą na „przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów”, jak i działalność polegającą na „udzielaniu kredytów na swój własny rachunek”.
44. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości prowadzenia przez instytucję kredytową działalności określonej w załączniku I do CRD i zgodnie z prawem krajowym. Ocena biznesplanu dokonywana przez właściwe organy powinna zatem obejmować wszystkie rodzaje działalności przewidziane przez wnioskującą instytucję kredytową w programie działalności, w tym te, które wykraczają poza przyjmowanie depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz udzielanie kredytów na swój własny rachunek, niezależnie od tego, czy są one określone w załączniku I do CRD, oraz inne rodzaje działalności zgodnie z prawem krajowym. Właściwe organy powinny zbadać spójność i zgodność między planowaną działalnością a wewnętrzną organizacją wnioskodawcy oraz stwierdzić, czy istnieją elementy, które mogłyby uniemożliwić skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych. W związku z tym właściwe organy powinny wyjaśnić, że po uzyskaniu zezwolenia wnioskująca instytucja kredytowa będzie podlegać kompleksowej kontroli wszystkich rodzajów działalności prowadzonej przez instytucję kredytową wyłącznie w celu określenia wpływu wszystkich tych rodzajów działalności na regulację ostrożnościową i nadzór nad instytucją kredytową jako całością.
45. Jeżeli właściwe organy uznają, że model biznesowy wnioskującej instytucji kredytowej nie spełnia wszystkich elementów definicji instytucji kredytowej określonej w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a) CRR, odmawiają udzielenia zezwolenia.

46. Wobec braku wspólnego dla całej UE pojęcia elementów składających się na definicję instytucji kredytowej określonej w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a) CRR niniejsze wytyczne wskazują właściwym organom podstawowe aspekty tych elementów, jak również obszary wymagające szczególnej uwagi właściwych organów przy ocenie wniosku.
47. Oceniając, czy spełniony jest warunek wynikający z wyrażenia „którego działalność polega na”, właściwe organy powinny ocenić, czy połączenie obu rodzajów działalności „przyjmowanie depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów” oraz „udzielanie kredytów na swój własny rachunek” będzie prowadzone w sposób regularny i systematyczny.
48. Zgodnie z ogólną zasadą ochrony oszczędności, oceniając, czy spełniony jest warunek wynikający z wyrażenia „przyjmowanie” depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi, właściwe organy powinny upewnić się między innymi, że model biznesowy wnioskującej instytucji kredytowej (a tym samym jej struktura finansowania) obejmuje przyjmowanie lub przechowywanie takich depozytów i innych funduszy podlegających zwrotowi do czasu ich całkowitej spłaty. Spłata w całości dotyczy kwoty głównej wraz z ewentualnymi naliczonymi odsetkami.
49. Oceniając, czy spełniony jest warunek wynikający z wyrażenia „depozyty”, właściwe organy powinny przynajmniej upewnić się, że depozyty:
- a) stanowią pieniądź fiducjarny w dowolnej formie (takiej jak monety, banknoty, pieniądź skrypturalny itp.);
  - b) spłacane są na żądanie lub w umowie uzgodnionym terminie, z odsetkami lub premią lub bez nich;
  - c) pochodzą od stron trzecich (osób prawnych lub fizycznych);
  - d) wpłacane są w ramach prowadzenia działalności gospodarczej.
50. Właściwe organy powinny również mieć na względzie fakt, że depozyty mogą przybierać różne formy, mogą być zbywalne lub inne, w tym w formie depozytów oszczędnościowych, depozytów terminowych lub niezbywalnych certyfikatów depozytowych.
51. Właściwe organy powinny także zapewnić między innymi, aby wyłączenia z zakresu pojęcia kwalifikującego się depozytu i z obowiązku wypłaty przez systemy gwarancji depozytów, określone w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE w sprawie systemów gwarancji depozytów, nie miały wpływu na pojęcie „depozytów” do celów udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa.
52. Oceniając, czy spełniony jest warunek wynikający ze szczególnego sformułowania „inne fundusze podlegające zwrotowi”, właściwe organy powinny odnieść się do „instrumentów finansowych posiadających nieodłączną cechę zwrotności”, a także „do tych, które, chociaż nie

posiadają tej cechy, podlegają umownemu postanowieniu o zwrocie zapłaconych środków”⁷. Powinny one również wziąć pod uwagę, że pojęcie to powinno obejmować obligacje i inne porównywalne papiery wartościowe, takie jak zbywalne certyfikaty depozytowe (nieimienne), pod warunkiem że są one stale emitowane przez instytucję kredytową⁸.

53. Oceniając, czy depozyty lub inne fundusze podlegające zwrotowi są przyjmowane „od ludności”, właściwe organy powinny skupić się w szczególności na tym, czy „depozyty lub inne fundusze podlegające zwrotowi” są przyjmowane w ramach działalności gospodarczej od osób prawnych lub fizycznych innych niż instytucja kredytowa.
54. Oceniając, czy spełniony jest warunek wynikający z wyrażenia „udzielanie kredytów”, właściwe organy powinny w szczególności skupić się na tym, czy wnioskująca instytucja kredytowa będzie zawierać umowy o dostarczenie sumy pieniężnej na określony lub nieokreślony cel, na uzgodniony okres czasu, która będzie spłacana zgodnie z uzgodnionymi warunkami, zwykle przewidującymi wynagrodzenie. W szczególności w odniesieniu do wyrażenia „na swój własny rachunek” właściwe organy powinny ocenić, czy wnioskująca instytucja kredytowa przewiduje, że będzie wierzycielem przyznanego finansowania.
55. W ramach oceny dotyczącej udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa właściwe organy powinny również rozważyć, czy udzielenie takiego zezwolenia jest wymagane ze względu na aktualną sytuację i bieżące okoliczności, w jakich znajduje się wnioskująca instytucja kredytowa. Właściwe organy powinny ocenić adekwatność i konieczność zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa, biorąc pod uwagę rodzaje działalności, które wnioskująca instytucja kredytowa zamierza prowadzić.
56. Jeżeli na podstawie informacji przedłożonych wraz z wnioskiem nie jest całkowicie jasne, że prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa jest rzeczywistym zamiarem biznesowym wnioskującej instytucji kredytowej, właściwe organy powinny zwiększyć poziom kontroli wniosku. Dotyczy to w szczególności przypadków, w których organy wykrywają ograniczoną lub formalną zgodność z poszczególnymi elementami definicji instytucji kredytowej.

W takich okolicznościach właściwe organy powinny zbadać ewentualne dodatkowe motywy biznesowe, którymi kieruje się wnioskująca instytucja kredytowa przy składaniu wniosku, takie jak korzyści wynikające ze statusu instytucji kredytowej w zakresie reputacji, dostępu do systemów płatniczych i rozliczeniowych oraz tańszego finansowania. Właściwe organy powinny między innymi zwrócić szczególną uwagę na poziom ryzyka związanego z planowaną działalnością oraz rentowność modelu biznesowego, uwzględniając również m.in. potencjalne negatywne skutki dla systemów gwarancji depozytów oraz kwotę i jakość zabezpieczeń przechowywanych w bankach centralnych.

---

⁷ Trybunał Sprawiedliwości, 12 lutego 1999 r., C-366/97, *Romanelli*.

⁸ Zgodnie z motywem 14 CRD „[d]latego też zakres środków powinien być jak najszerszy, obejmując wszystkie instytucje, których działalność polega na przyjmowaniu od ludności środków finansowych podlegających zwrotowi, zarówno w postaci depozytów, jak i w innej postaci, na przykład poprzez ciągłą emisję obligacji i innych porównywalnych papierów wartościowych [...]” (kursywa dodana).

5.2 Zakres zezwolenia

57. Wobec braku jednolitego zakresu zezwolenia określonego w prawie Unii na poziomie krajowym mogą obowiązywać różne systemy. W związku z tym, jeżeli istnieją systemy „uniwersalnego zezwolenia”, zezwolenie obejmuje wszystkie rodzaje działalności wymienione w załączniku I do CRD i zgodne z prawem krajowym.
58. Natomiast w przypadku braku takiego „uniwersalnego zezwolenia” zezwolenie będzie wydawane w zależności od rodzaju działalności i będzie obejmowało jedynie te konkretne rodzaje działalności, na które zostało udzielone. W tym ostatnim przypadku właściwe organy powinny aktualizować swoje oceny dotyczące zakresu uprzednio wydanego zezwolenia za każdym razem, gdy instytucja kredytowa wnioskuje o rozszerzenie swojej działalności o rodzaje działalności, które nie są objęte wydanym zezwoleniem. Taka ocena powinna być przeprowadzona zgodnie z wytycznymi zawartymi w pkt 20.
59. W obu przypadkach objętych pkt 57 i 58 zakres oceny dokonywanej przez właściwe organy powinien jednak obejmować wszystkie rodzaje działalności przewidziane w programie działalności.

6. Wspólna metodyka oceny do celów udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) CRR

---

60. Zgodnie z art. 8a CRD przedsiębiorstwa spełniające jeden z warunków określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) ppkt (i)–(iii) CRR muszą złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa.
61. W tym celu zainteresowane przedsiębiorstwa muszą złożyć wniosek do właściwego organu zgodnie z wymogami informacyjnymi określonymi w regulacyjnych standardach technicznych 2020/11 EUNB (informacje dotyczące zezwolenia zgodnie z art. 8a ust. 6 lit. a) CRD⁹).
62. Właściwe organy powinny dokonywać przeglądu takich informacji w świetle wymogów prawdziwości, jasności, dokładności i kompletności oraz w celu zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową. Na podstawie tej oceny mogą one również zażądać dodatkowych informacji lub wyjaśnień zgodnie z art. 1 ust. 5 regulacyjnych standardów technicznych 2020/11 EUNB (informacje dotyczące zezwolenia zgodnie z art. 8a ust. 6 lit. a) CRD).
63. W celu dokonania przeglądu i oceny wniosku właściwe organy powinny stosować wszystkie sekcje niniejszych wytycznych w odpowiednim zakresie, z uwzględnieniem specyfiki wnioskodawcy. Pozostaje to bez uszczerbku dla określenia w niniejszej sekcji dodatkowych kryteriów oceny uwzględniających specyfikę wnioskodawcy zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) CRR.
64. W celu usprawnienia oceny zgodnie z art. 8a ust. 5 CRD właściwe organy powinny współpracować z właściwym organem wskazanym w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE (MiFID2). W szczególności, do celów sformułowania własnej oceny dotyczącej spełniania przez wnioskodawcę warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa, właściwe organy powinny uwzględniać ocenę przedstawioną przez właściwy organ wskazany w art. 67 MiFID2, dotyczącą stałego spełniania przez wnioskodawcę warunków uzyskania zezwolenia zgodnie z MiFID.
65. Właściwe organy powinny zapewnić, aby wnioskująca instytucja kredytowa spełniała obowiązujące wymogi ostrożnościowe od pierwszego dnia uzyskania dostępu do rynku jako

---

⁹ EBA/RTS/2020/11 z dnia 16 grudnia 2020 r., projekt regulacyjnych standardów technicznych związanych z wdrożeniem nowego systemu nadzoru ostrożnościowego dla firm inwestycyjnych dotyczących: - informacji w zakresie zezwoleń dla instytucji kredytowych na podstawie art. 8a ust. 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE [...]. <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/investment-firms/regulatory-technical-standards-prudential-requirements-investment-firms>

instytucja kredytowa posiadająca zezwolenie. Właściwe organy powinny zatem odpowiednio dostosować intensywność oceny w odniesieniu do tych wnioskodawców, którzy przed złożeniem wniosku podlegali wymogom ostrożnościowym innym niż te mające zastosowanie do instytucji kredytowych.

66. Do celów oceny biznesplanu właściwe organy powinny stosować metodykę określoną w sekcji 7 w stosownym zakresie. Ponadto powinny one uwzględniać specyfikę modelu biznesowego wnioskującej instytucji kredytowej, biorąc pod uwagę w szczególności cechy modelu generowania przychodów, strukturę finansowania oraz szczególne rodzaje ryzyka, na które taki model biznesowy jest lub może być narażony.

7. Analiza biznesplanu

7.1 Kryteria ogólne

67. Ocena biznesplanu przeprowadzona przez właściwe organy powinna opierać się na odpowiednich dokumentach i informacjach przedłożonych przez wnioskującą instytucję kredytową, w szczególności zgodnie z art. 4 lit. a)–h) oraz art. 5 ust. 1 lit. a) regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń, koncentrować się na modelu biznesowym, strategii i profilu ryzyka wnioskującej instytucji kredytowej oraz mieć na celu wyrobienie sobie opinii na temat rentowności i trwałości jej modelu biznesowego oraz zdolności do spełnienia wymogów ostrożnościowych w okresie objętym planowaniem.
68. Zgodnie z pkt 13 właściwe organy powinny ocenić narażenie na ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu wynikające z biznesplanu wnioskującej instytucji kredytowej. W tym celu właściwe organy powinny w szczególności ocenić, czy sektory, działania, produkty, klienci docelowi, geografia i kanały dystrybucji stwarzają większe ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.
69. Zgodnie z zasadami określonymi w pkt 15 i 16 właściwe organy powinny powstrzymać się od wskazywania preferencji dla konkretnych modeli biznesowych i zachować neutralność w odniesieniu do potrzeb biznesowych swojej jurysdykcji.
70. Właściwe organy powinny dostosować intensywność swojej oceny, uwzględniając kryteria proporcjonalności określone w pkt 18.
71. Jako kryterium ogólne właściwe organy powinny przeprowadzać jakościową i ilościową ocenę biznesplanu w oparciu o swoją ocenę ekspercką. Aby zapewnić równe traktowanie i wewnętrzną spójność, ocena ekspercka powinna być oparta na kryteriach i metodyce określonych w niniejszych wytycznych, w szczególności w niniejszej sekcji 7.
72. Z zastrzeżeniem postanowień pkt 71, w celu wsparcia oceny biznesplanu oraz w zakresie, w jakim jest to właściwe i wykonalne, właściwe organy mogą również przeprowadzić wzajemne porównanie zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 99.
73. Aby zapewnić ciągłość nadzoru między fazą udzielania zezwolenia a stałym nadzorem nad wnioskującą instytucją kredytową, właściwy organ powinien mieć dostęp do analizy i wyników oceny biznesplanu przeprowadzonej do celów udzielenia zezwolenia, w tym do celów monitorowania wszelkich środków ograniczających ryzyko w postaci warunków zawieszających, obowiązków następczych lub ograniczeń, o których mowa w sekcji 4.2 pkt 25–32, które właściwy organ mógł zastosować w kontekście oceny udzielenia zezwolenia.

7.2 Metodyka oceny

7.2.1 Strategia biznesowa

74. Właściwe organy powinny dokonać jakościowego przeglądu strategii biznesowej wnioskującej instytucji kredytowej, aby uzyskać ogólny obraz rodzajów działalności, które zamierza podjąć, ich rozmieszczenia geograficznego, wiarygodności podstawowych założeń oraz związanego z nimi profilu ryzyka wnioskującej instytucji kredytowej.
75. W tym celu właściwe organy powinny uzyskać jasny pogląd na temat:
- a) rodzajów działalności, jakie zamierza podjąć wnioskująca instytucja kredytowa, w tym określenie podstawowych i pobocznych linii biznesowych oraz rodzajów klientów docelowych. Analiza powinna umożliwić określenie działalności objętej zezwoleniem lub, zgodnie z pkt 58, zakresu zezwolenia, jak również, w zależności od przypadku, dostępności innych odpowiednich systemów zezwoleń. Przegląd ten powinien również zapewnić właściwemu organowi zrozumienie profilu ryzyka związanego z działalnością, w tym ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, oraz wpływu na wymogi kapitałowe, potrzeby w zakresie płynności i finansowania, a także na wewnętrzne zasady zarządzania;
  - b) geograficznego rozmieszczenia działalności, w tym jej przewidywanego prowadzenia poprzez jednostki zależne i oddziały lub poprzez swobodę świadczenia usług w UE lub w państwie trzecim, oraz planowanego przyszłego rozwoju. W szczególności w przypadku gdy model biznesowy przewiduje wykorzystanie rozwiązań cyfrowych, właściwe organy powinny ocenić, czy planowana działalność transgraniczna wchodziłaby w zakres „swobody świadczenia usług” lub „swobody przedsiębiorczości”. Analiza ta powinna przyczynić się między innymi do zrozumienia przez właściwe organy potrzeby wprowadzenia jakichkolwiek dalszych wymogów regulacyjnych w celu uzyskania dostępu do rynków docelowych (np. powiadomienie paszportowe), wszelkiego związanego z tym ryzyka regulacyjnego oraz uzasadnienia biznesowego lub finansowego dla planowanej struktury korporacyjnej i planowanego rozmieszczenia geograficznego. Powinna być również poparta analizą ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanego z daną jurysdykcją, przeprowadzoną w kontekście oceny struktury operacyjnej. Jeżeli wnioskująca instytucja kredytowa zamierza prowadzić istotną część swojej działalności poza jurysdykcją, w której złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia, właściwy organ, zgodnie z motywem 16 CRD, powinien ocenić, czy wybór jurysdykcji, w której złożono wniosek, ma na celu uniknięcie bardziej rygorystycznych norm regulacyjnych (np. w odniesieniu do systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu) obowiązujących w innym państwie członkowskim;
  - c) ogólnej strategii, poprzez zbadanie uzasadnienia działalności wnioskującej instytucji kredytowej, jak również ogólnej strategii grupy, jeżeli wnioskodawca należy do grupy. Obejmuje to właściwe zrozumienie celów strategicznych, kluczowych czynników napędzających działalność, wszelkich zidentyfikowanych przewag konkurencyjnych,

ilościowych i jakościowych celów biznesplanu, w tym produktu lub usługi przedsiębiorstwa, propozycji wartości oraz pozycjonowania na rynku.

76. W szczególności w odniesieniu do innowacyjnych modeli biznesowych lub mechanizmów realizacji właściwe organy powinny również zwrócić uwagę na opis innowacyjnych cech planowanych usług i produktów, w tym na wszelkie potencjalne zwiększone narażenie na ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności i podejściem opartym na analizie ryzyka właściwe organy mogą rozważyć dokonanie przeglądu wyjaśnień dotyczących atrakcyjności nowego produktu, jego ceny, struktury i przewagi komparatywnej. Taki przegląd powinien być skoordynowany i uzupełniony o analizę rynku docelowego, opisaną w sekcji 7.2.3, oraz o potencjalny wpływ zewnętrznych kluczowych wskaźników na strategię biznesową.
77. Jasne zrozumienie planowanej strategii biznesowej pozwoli właściwym organom ocenić powiązaną strategię finansowania, istotne czynniki zewnętrzne i wewnętrzne umożliwiające osiągnięcie celów strategicznych oraz wiarygodność założeń ilościowych. Podsumowując, ocena powinna dostarczyć właściwemu organowi pogląd na mocne i słabe strony strategii biznesowej oraz szanse i zagrożenia z nią związane.

7.2.2 Struktura finansowania, ocena płynności finansowej i zarządzanie płynnością

78. Właściwe organy powinny uzyskać jasny pogląd na temat planowanych źródeł finansowania planowanej działalności gospodarczej, w tym źródła (źródła) kwoty kapitału założycielskiego. Właściwe organy powinny dokonać przeglądu informacji przedłożonych przez wnioskującą instytucję kredytową (w szczególności zgodnie z art. 4 regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń), aby ocenić profil płynności i struktury zobowiązań, ze szczególnym uwzględnieniem wiarygodności podstawowych założeń. W odniesieniu do struktury zobowiązań właściwe organy powinny ocenić różne źródła finansowania (rodzaje zobowiązań, instrumentów i kontrahentów), powiązane koszty, wbudowane opcje oraz ich umowne i behawioralne terminy zapadalności. Jasny obraz profilu płynnościowego i struktury zobowiązań pozwoli właściwym organom ocenić prognozy dotyczące regulacyjnych wskaźników płynności i finansowania, takich jak LCR (wskaźnik pokrycia wypływów netto¹⁰) i NSFR (wskaźnik stabilnego finansowania netto¹¹), uwzględniając również ich kształtowanie się w okresie objętym planowaniem w związku ze stopniowym rozwojem działalności gospodarczej i wdrażaniem strategii finansowania (np. stopniowe przyciąganie deponentów) w fazie początkowej. Właściwe organy powinny również wziąć pod uwagę, że o ile w pierwszym roku działalności większość dostępnych źródeł finansowania jest zazwyczaj stabilna (np. kapitał zakładowy), a udział aktywów płynnych jest wysoki, o tyle kształtowanie się wskaźników regulacyjnych może być różne w zależności od planowanej działalności gospodarczej i związanej z nią strategii finansowania wnioskodawcy.

---

¹⁰ Zobacz rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto dla instytucji kredytowych.

¹¹ Zobacz część szósta tytuł IV CRR (wprowadzony w CRR II).

79. Właściwe organy powinny przeprowadzić bardziej szczegółową ocenę, w tym zadać szczegółowe pytania dotyczące potencjalnych scenariuszy alternatywnych, jeżeli struktura finansowania wykazuje wysoki poziom koncentracji lub niezrównoważony profil finansowania (np. nadmierne niedopasowanie terminów zapadalności).
80. Koszty finansowania powinny być oceniane w kontekście oceny prognozy finansowej (zob. 7.2.5) jako część zysków i strat wnioskującej instytucji kredytowej, a tam, gdzie jest to wykonalne i właściwe, powinny być porównywane z innymi instytucjami. Ponadto podstawowe założenia – w szczególności planowane stopy procentowe – powinny być oceniane w odniesieniu do otoczenia biznesowego i makroekonomicznego.
81. Właściwe organy powinny dokonać przeglądu przedłożonych informacji, w szczególności tych określonych w art. 4 lit. g) pkt (ii)–(v)¹² regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń, w celu oceny zdolności wnioskującej instytucji kredytowej do finansowania, monitorowania, aktualizowania i zgłaszania swojej pozycji płynnościowej oraz odpowiednich buforów, zgodnie z jej potrzebami¹³.
82. Właściwe organy powinny dokonać przeglądu przedłożonych informacji, w szczególności tych określonych w art. 4 lit. a) pkt (v)¹⁴ regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń, w celu oceny ogólnej gotowości procesu oceny adekwatności płynności wewnętrznej, uwzględniając na przykład następujące aspekty:
- a) zarządzanie płynnością. Właściwe organy powinny uzyskać jasną wiedzę na temat rzeczywistej zdolności instytucji do zarządzania płynnością, w tym na temat tego, czy poszczególne funkcje dysponują wystarczającymi zasobami do zapewnienia należytego zarządzania płynnością i czy są w stanie obliczyć wskaźnik stabilnego finansowania netto i wskaźnik pokrycia wypływów netto. Właściwe organy powinny również dobrze zrozumieć hierarchię służbową ustanowioną w celu omawiania ryzyka płynności instytucji i ryzyka powiązanego, w tym zamierzoną treść i częstotliwość sprawozdań dla organu zarządzającego, kierownictwa wyższego szczebla i odpowiednich komitetów (w stosownych przypadkach), aby ustalić, że mogą one omawiać i kwestionować istotne kwestie;
  - b) strategię finansowania i planowanie płynności. Właściwe organy powinny uzyskać jasną wiedzę na temat zdolności instytucji kredytowej do opracowywania scenariuszy, w tym stosowania testów warunków skrajnych i awaryjnych planów finansowania;

---

¹² Artykuł 4 lit. g) regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń stanowi, że wniosek powinien zawierać „zarys następujących ram i strategii stosowanych przez wnioskującą instytucję kredytową: [...] b) politykę zarządzania ryzykiem płynności; c) politykę koncentracji i dywersyfikacji finansowania; d) politykę zarządzania zabezpieczeniami; e) politykę depozytową”.

¹³ Zobacz sekcja 9.4, ramy kontroli wewnętrznej.

¹⁴ Artykuł 4 lit. h) regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń stanowi: „Wniosek zawiera wszystkie poniższe informacje dotyczące sytuacji finansowej wnioskującej instytucji kredytowej: [...] podsumowanie procesu oceny adekwatności płynności wewnętrznej na poziomie skonsolidowanym, subskonsolidowanym i indywidualnym, stosownie do sytuacji, wykazujące, że zasoby płynności instytucji kredytowej będą wystarczające do spełnienia jej indywidualnych wymogów dotyczących płynności; [...]”.

- c) ramy kontroli wewnętrznej w zakresie płynności. Właściwe organy powinny uzyskać jasną wiedzę na temat przewidywanych procesów przeglądu, autoryzacji i uzasadniania za pomocą dowodów (np. sprawozdań, dowodów kontroli).
83. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w pkt 70 właściwe organy powinny ocenić zdolność i przygotowanie wnioskującej instytucji kredytowej do przetrwania w sytuacji niedoborów finansowania. W tym celu właściwe organy powinny przeanalizować wpływ przedłożonego scenariusza warunków skrajnych w zakresie finansowania i płynności, takiego jak wzrost kosztów finansowania, na wskaźniki płynności i finansowania.
84. W stosownych przypadkach właściwe organy powinny dopilnować, aby przedstawiony opis odpowiedniego procesu przygotowania planu naprawy uwzględniał wskaźniki płynności i finansowania.
85. Oceniając ryzyko płynności i finansowania, właściwe organy powinny sprawdzać przyszłą zgodność wnioskującej instytucji kredytowej z minimalnymi wymogami określonymi w odpowiednich unijnych i krajowych przepisach wykonawczych. Zakres oceny można jednak rozszerzyć poza te wymogi minimalne, tak aby umożliwić właściwym organom żądanie od wnioskującej instytucji kredytowej większych zasobów płynnościowych w celu zrekompensowania niezidentyfikowanego ryzyka i niepewności.

7.2.3 Kluczowe czynniki zewnętrzne, w tym otoczenie biznesowe

86. Aby wyrobić sobie pogląd na temat wiarygodności założeń strategicznych instytucji, właściwe organy powinny w ramach swojej ogólnej oceny uwzględnić kluczowe czynniki zewnętrzne biznesplanu, w tym otoczenie biznesowe, zgodnie z kryteriami wskazanymi poniżej.
87. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w pkt 70, właściwe organy powinny dokonać przeglądu analizy rynków docelowych przedstawionej przez wnioskującą instytucję kredytową w celu odpowiedniego zrozumienia istniejącego otoczenia biznesowego, uwzględniając działalność głównych istniejących podmiotów i potencjalnych konkurentów na rynku docelowym (rynkach docelowych) oraz prawdopodobny rozwój otoczenia biznesowego.
88. W tym celu właściwe organy powinny dokonać przeglądu analizy tendencji na rynku docelowym, które mogą mieć wpływ na wyniki i rentowność danej instytucji. Mogą one obejmować, w poszczególnych przypadkach, tendencje regulacyjne i makroostrożnościowe (np. zmiany w przepisach dotyczących dystrybucji produktów bankowości detalicznej lub zmiany maksymalnych współczynników pokrycia należności zabezpieczeniem w przypadku kredytów hipotecznych), tendencje technologiczne (np. przejście na platformy elektroniczne dla niektórych rodzajów transakcji) oraz tendencje społeczne/demograficzne (np. skład bazy klientów, zmiany produktów w wyniku zmieniających się tendencji rynkowych, większy popyt na instrumenty bankowości islamskiej).
89. W stosownych przypadkach i po przeprowadzeniu indywidualnej analizy odniesienie do istniejących podmiotów i potencjalnych konkurentów mogłoby obejmować, oprócz

istniejących już instytucji finansowych, globalne przedsiębiorstwa technologiczne rozszerzające swoją działalność na usługi finansowe. Taka analiza powinna być również przeprowadzona w koordynacji z przeglądem rynku docelowego, w tym wpływu takich konkurentów na wnioskującą instytucję kredytową, na przykład na bezpośredni marketing konsumencki.

7.2.4 Kluczowe czynniki wewnętrzne

90. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w pkt 71 oraz w poszczególnych przypadkach właściwe organy powinny przeprowadzić analizę cech jakościowych planowanego modelu biznesowego wnioskującej instytucji kredytowej, aby zrozumieć czynniki sukcesu tego modelu oraz kluczowe zależności, na których opiera się opinia wnioskującej instytucji kredytowej.
91. W związku z tym obszary analizy przeprowadzanej przez właściwe organy powinny obejmować główne czynniki endogenne, które mają wpływ na powodzenie modelu biznesowego, takie jak przewidywane mocne strony wnioskującej instytucji kredytowej w relacjach z klientami, dostawcami i partnerami, jakość platform informatycznych oraz potencjał operacyjny i zasoby, a także czynniki takie jak dostawcy zewnętrzni, pośrednicy, potencjalne narażenie na ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz szczególne czynniki regulacyjne.
92. Właściwe organy powinny również ocenić, czy prognozy finansowe odpowiadają strategii biznesowej określonej w planie oraz czy istnieje jasny plan wdrożenia oraz zdolność do wykonania i wdrożenia biznesplanu. W tym ostatnim zakresie przegląd przeprowadzany przez właściwe organy powinien również uwzględniać bieżącą ocenę zdolności zawodowych kierownictwa, w tym w odniesieniu do biznesplanu i jego zmian w czasie, oraz dostępność wystarczających zasobów ludzkich w celu zapewnienia realizacji strategii biznesowej. Na potrzeby tej oceny właściwe organy powinny wziąć pod uwagę wcześniejsze doświadczenie zawodowe członków organu zarządzającego.

7.2.5 Prognozy finansowe

93. Właściwe organy powinny dokonać ilościowego przeglądu biznesplanu wnioskującej instytucji kredytowej, koncentrując się na przedłożonych prognozach finansowych, zarówno w odniesieniu do scenariusza podstawowego, jak i scenariusza warunków skrajnych, z uwzględnieniem rozmieszczenia geograficznego, rodzajów działalności i pozycji rynkowej na poziomie indywidualnym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie skonsolidowanej grupy lub na poziomie subskonsolidowanym (art. 4 lit. a) regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń¹⁵). Właściwe organy powinny również dokonać przeglądu pozycji finansowych (np. w oparciu o bilans), ryzyka (np. w oparciu

---

¹⁵ Artykuł 4 lit. a) regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń stanowi, że wniosek zawiera „prognozowane informacje na temat wnioskującej instytucji kredytowej na poziomie indywidualnym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie skonsolidowanej grupy i na poziomie subskonsolidowanym (ze wskazaniem udziału reprezentowanego przez instytucję kredytową), co najmniej na podstawie scenariusza podstawowego i scenariusza warunków skrajnych, w tym: [...]”.

o łączną kwotę ekspozycji na ryzyko lub inne miary ryzyka) lub ograniczeń organizacyjnych lub ustawowych.

94. Celem ilościowego przeglądu prognoz finansowych zawartych w biznesplanie powinna być ocena wiarygodności podstawowych założeń (w odniesieniu do rozwoju działalności, generowania przychodów, szacowania kosztów i podstawowych rodzajów ryzyka), rentowności i trwałości modelu biznesowego wnioskodawcy oraz jego ogólnej zdolności do osiągnięcia prognozowanych wyników zgodnie z wymogami ostrożnościowymi zarówno w scenariuszu podstawowym, jak i w scenariuszu warunków skrajnych.
95. Ocena prognoz finansowych powinna odzwierciedlać docelową strategię biznesową wnioskującej instytucji kredytowej w odniesieniu do najważniejszych obszarów geograficznych tej instytucji, w tym jednostek zależnych, oddziałów, działalności prowadzonej w ramach swobody świadczenia usług, rodzajów działalności, linii biznesowych i linii produktów w oparciu o udział w zyskach (np. na podstawie rachunku zysków i strat) oraz badać wiarygodność podstawowych założeń ilościowych (np. działalność w poszczególnych regionach, dochody z opłat, liczba klientów, koszty osobowe, założenia makroekonomiczne itp.).
96. Oceniając rentowność biznesplanu, właściwe organy powinny zwrócić szczególną uwagę na te obszary docelowej strategii biznesowej, które są najbardziej istotne dla przyszłej stabilności modelu biznesowego i przetrwania w sytuacjach skrajnych. W miarę możliwości, a także w stosownych przypadkach, powinny one również uwzględniać stopień narażenia wnioskującej instytucji kredytowej na istniejące lub nowe ryzyka i słabości.
97. Do tych celów właściwe organy powinny dokonać przeglądu wyjaśnień dotyczących początkowej rentowności instytucji kredytowej oraz trwałości modelu biznesowego w okresie wymaganym przez wnioskującą instytucję kredytową do osiągnięcia stanu ustalonego, w każdym przypadku w okresie co najmniej trzech lat. W odniesieniu do scenariusza warunków skrajnych wystarczy, aby instytucja kredytowa była w stanie spełnić wymogi ostrożnościowe na koniec okresu objętego planowaniem.
98. Właściwe organy mogą być zmuszone do oceny biznesplanu o dłuższym horyzoncie czasowym, na przykład do pięciu lat. Może to mieć miejsce na przykład w przypadku wnioskodawców, których cykl koniunkturalny trwa pięć lat lub których trzyletnie biznesplany wykazują niedociągnięcia w zakresie trwałości. W takich przypadkach poziom intensywności oceny powinien być dostosowany do profilu ryzyka biznesplanu, potencjalnych słabości i niepewności związanej z dłuższym horyzontem czasowym.
99. W miarę możliwości i w stosownych przypadkach właściwe organy powinny przeprowadzić odpowiednie porównanie wnioskującej instytucji kredytowej z innymi instytucjami kredytowymi. Właściwy organ powinien określić podmiot porównywalny lub grupę porównywalną na podstawie konkurencyjnych produktów lub linii biznesowych ukierunkowanych na to samo źródło zysków lub klientów i oprzeć analizę na danych

nadzorczych, rynkowych i makroekonomicznych będących w posiadaniu właściwego organu. W takich przypadkach wyniki oceny uzyskane dzięki porównaniu powinny stanowić uzupełnienie oceny eksperckiej właściwego organu. Jeżeli porównanie nie jest wykonalne, właściwe organy powinny polegać na ocenie eksperckiej.

100. Właściwe organy powinny rozważyć dokonanie oceny tendencji i wskaźników rentowności, biorąc pod uwagę ryzyko, jakie zamierza podjąć wnioskująca instytucja kredytowa, oraz względne wyniki w porównaniu z innymi instytucjami. Na poparcie tej oceny właściwe organy mogą odnieść się do najbardziej powszechnych wskaźników rentowności i ryzyka, takich jak stopa zwrotu z kapitału własnego, stopa zwrotu z aktywów, wskaźnik kosztów do dochodów, koszt ryzyka oraz wskaźnik dźwigni finansowej. Stosowanie przez właściwe organy określonych wskaźników powinno odzwierciedlać rodzaj i poziom ryzyka, jakie zamierza podjąć wnioskująca instytucja kredytowa w celu generowania zysków (np. instytucja generująca niższe i bardziej stabilne zyski przy zachowawczej gotowości do podejmowania ryzyka może być bardziej zrównoważona niż instytucja generująca wysokie zyski, ale o bardzo dużej gotowości do podejmowania ryzyka). Właściwe organy powinny starannie ocenić ryzyko związane z wynikami gospodarczymi (np. poziom ryzyka związanego z aktywami), uwzględniając również w jak największym stopniu wskaźniki skorygowane o ryzyko.
101. Właściwe organy powinny być w stanie uzyskać jasną wiedzę na temat źródeł generowania zysków i strat przez instytucję (w szczególności na temat podstawowych czynników, takich jak wolumeny – zapasy i przepływy – oraz ceny/marże) w celu zidentyfikowania kluczowych czynników i zależności wpływających na wyniki działalności oraz potencjalne słabe punkty. W stosownych przypadkach, w świetle zasady proporcjonalności określonej w pkt 70, właściwe organy powinny dokonać podziału przychodów/źródeł przychodów, aby zrozumieć, czy oczekiwane źródła przychodów są zgodne z ogólną docelową strategią biznesową (rodzaj modelu biznesowego, wielkość przedsiębiorstwa). W tym względzie właściwe organy powinny zwracać uwagę na nadmiernie optymistyczne oczekiwania dotyczące zysków, odnoszące się na przykład do stopy terminowej i innych istotnych założeń dotyczących generowania przychodów, oraz na ich potencjalny wpływ na wiarygodność, a ostatecznie na trwałość prognoz.
102. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w pkt 70 właściwe organy powinny dokonać przeglądu cen i struktury produktów wnioskującej instytucji kredytowej. W tym celu można wziąć pod uwagę na przykład:
  - a) poleganie na ryzykownych lub skoncentrowanych źródłach przychodów (np. ryzykowne kredyty hipoteczne, kredyty lewarowane, kredyty konsumenckie, określone grupy klientów) i ich wpływ na model biznesowy, taki jak zwiększona podatność na zmiany w otoczeniu biznesowym (np. spadek cen nieruchomości, spadek popytu na produkty finansowane z kredytów konsumenckich);

- b) poleganie na bardziej zmiennych źródłach dochodów (np. dochodów z działalności operacyjnej, dochodów z działalności zabezpieczającej lub innych źródeł jednorazowych) oraz wpływ na długoterminową stabilność przychodów.
103. Właściwe organy powinny uzyskać jasną wiedzę na temat różnych modeli przychodów, np. opartych na odsetkach (np. działalność w zakresie kredytów konsumenckich) lub opartych na opłatach (np. finansowanie handlu, bankowość korespondencka, usługi powiernicze lub doradcze), konkretnych czynników wpływających na przychody, kluczowych wskaźników skuteczności działania oraz poziomu ryzyka związanego z odnośnymi liniami biznesowymi. We wszystkich przypadkach powinny one uzyskać jasną wiedzę na temat modelu przychodów wnioskującej instytucji kredytowej, sposobu, w jaki spodziewa się ona generować dochody zarówno w warunkach normalnej działalności, jak i w warunkach skrajnych, oraz wiarygodności podstawowych założeń.
104. Właściwe organy powinny zwrócić szczególną uwagę na wysokie stopy wzrostu i związane z nimi założenia dotyczące ryzyka, w tym w odniesieniu do adekwatności zdolności do realizacji i zarządzania ryzykiem przez wnioskującą instytucję kredytową, w celu wsparcia osiągnięcia zakładanych prognoz, zgodnie z analizą przeprowadzoną zgodnie z pkt 92. Ocena wiarygodności podstawowych założeń powinna być przeprowadzana z uwzględnieniem różnych elementów, w tym ogólnej strategii biznesowej, cen produktów, otoczenia biznesowego, strategii finansowania, tolerancji ryzyka i gotowości do podejmowania ryzyka, istnienia strategii mających na celu zapewnienie prawidłowego i ostrożnego zarządzania itp. W odniesieniu do trwałości modelu biznesowego właściwe organy powinny dogłębnie poznać strukturę kosztów i odpowiednie wskaźniki, na przykład kształtowanie się wskaźnika kosztów do docelowych dochodów (w wartościach bezwzględnych lub w stosunku do innych instytucji) na koniec przewidywanego okresu objętego biznesplanem oraz w sytuacjach skrajnych.
105. Docelowa struktura kosztów (np. koszty pracy, koszty administracyjne lub koszty IT) powinna zostać zweryfikowana w wartościach bezwzględnych, a tam, gdzie to możliwe i właściwe, porównana z innymi instytucjami, przy czym należy pamiętać o znaczącym negatywnym wpływie, jaki niedoszacowanie niektórych kosztów, w szczególności w fazie rozruchu lub w sytuacjach skrajnych, może mieć na trwałość modelu biznesowego lub strategii. Właściwe organy powinny zwrócić uwagę na powtarzające się koncentracje kosztów, które mogą odzwierciedlać brak elastyczności w strukturze kosztów.
106. Jeśli chodzi konkretnie o modele kosztów, wnioskujące instytucje kredytowe, które w znacznym stopniu opierają się na modelach biznesowych opartych na technologii, prawdopodobnie poniosą niższe koszty krańcowe niż instytucje kredytowe, w których transakcje wiążą się z wysokimi kosztami zmiennymi. W związku z tym rentowność takich modeli biznesowych może zasadniczo wzrosnąć po osiągnięciu pewnej masy krytycznej, która pochłonie koszty nakładów na środki trwałe. Właściwe organy powinny zatem rozważyć kluczowe wydatki takich wnioskodawców, takie jak wydatki na talenty w dziedzinie inżynierii lub marketingu produktów oraz inwestycje w infrastrukturę.

7.2.6 Ogólne stanowisko organu nadzoru

107. W oparciu o dostarczony biznesplan i przedstawione prognozy finansowe właściwe organy powinny opracować ogólne stanowisko organu nadzoru, aby ocenić: a) czy model biznesowy wnioskującej instytucji kredytowej będzie rentowny i trwały; oraz b) czy wnioskująca instytucja kredytowa będzie w stanie spełnić wymogi ostrożnościowe w okresie objętym planowaniem. W oparciu o ocenę ekspercką właściwych organów celem ogólnego stanowiska organu nadzoru jest dokonanie zintegrowanej i kompleksowej oceny biznesplanu i prognoz finansowych, a w szczególności wiarygodności podstawowych założeń. Ogólne stanowisko organu nadzoru powinno być oparte na ocenie otrzymanych informacji dotyczących strategii biznesowej, otoczenia biznesowego (potencjalni partnerzy, trendy rynkowe i inne czynniki zewnętrzne mogące wpłynąć na przyszłą rentowność) oraz kluczowych czynników wewnętrznych, a także porównane z opiniami własnymi wnioskującej instytucji kredytowej (prognozy finansowe, jak wyjaśniono w pkt 93–106), w celu oceny ich ogólnej wiarygodności.
108. Na podstawie zweryfikowanych informacji właściwe organy powinny zweryfikować założenia wnioskującej instytucji kredytowej i wyrobić sobie własne stanowisko. Jeżeli założenia nie są wiarygodne, właściwe organy mogą opracować alternatywne założenia i przeprowadzić analizę wrażliwości, aby określić ilościowy wpływ na obszary powiązane z biznesplanem. Weryfikacja poszczególnych pozycji oraz odpowiednie zastosowanie alternatywnych założeń, jeśli jest to konieczne, pozwoli właściwym organom na ilościowe ujęcie i ocenę ogólnego wpływu analizy wrażliwości na prognozy finansowe, a ostatecznie na najistotniejsze wymogi ostrożnościowe. Właściwy organ może zakwestionować scenariusz podstawowy, jak również scenariusz warunków skrajnych.
109. Opracowanie stanowiska organu nadzoru i analizy wrażliwości powinno być zgodne z zasadą proporcjonalności, jak określono w pkt 70, z uwzględnieniem względnego ryzyka i złożoności przewidywanego modelu biznesowego. Jeżeli ogólne stanowisko organu nadzoru różni się od stanowiska wnioskodawcy, właściwe organy mogą rozważyć podzielenie się z wnioskującą instytucją kredytową szczegółowymi spostrzeżeniami, aby wypełnić lukę informacyjną i pogłębić zrozumienie założeń przyjętych przez wnioskującą instytucję kredytową. Dialog nadzorczy może przyczynić się do przedłożenia przez wnioskującą instytucję kredytową skorygowanego biznesplanu i skorygowanej prognozy finansowej, uwzględniających wszelkie niezbędne środki naprawcze mające na celu zapewnienie rentowności i stabilności tej instytucji, a w efekcie zgodności z wymogami ostrożnościowymi w okresie objętym planowaniem. W takiej sytuacji właściwe organy mogą również rozważyć środki łagodzące w formie warunków zawieszających, obowiązków następczych lub ograniczeń określonych w sekcji 4.2 pkt 25–32.

8. Kapitał

8.1 Kryteria ogólne

110. Celem określenia poziomu kapitału powinno być zapewnienie, aby instytucja kredytowa posiadająca zezwolenie przestrzegała wymogów w zakresie funduszy własnych i innych wymogów ostrożnościowych w momencie udzielania zezwolenia oraz przez co najmniej trzy lata w surowym, ale prawdopodobnym scenariuszu warunków skrajnych.
111. Do celów udzielenia zezwolenia poziom kapitału należy określić w oparciu o kapitał założycielski oraz wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z metodyką określoną w sekcji 8.2.
112. Na potrzeby wspólnej metodyki oceny kapitał założycielski jest stałą kwotą określoną w prawie krajowym zgodnie z art. 12 ust. 1¹⁶ CRD lub z art. 12 ust. 4¹⁷ CRD, w zależności od przypadku.
113. Wymogi w zakresie funduszy własnych to wymogi kapitałowe oparte na analizie ryzyka¹⁸ i dźwigni finansowej¹⁹ zgodnie z tytułem I części drugiej i trzeciej CRR.
114. Niezależnie od różnic występujących w UE w odniesieniu do bezwzględnej wartości kapitału założycielskiego określonej w prawie krajowym celem wspólnej metodyki oceny jest zapewnienie, aby poziom kapitału został ustalony w sposób zapewniający zgodność z wymogami ostrożnościowymi w momencie udzielania zezwolenia w scenariuszu bazowym oraz w ciągu co najmniej trzech lat objętych planowaniem w surowym, ale prawdopodobnym scenariuszu warunków skrajnych.
115. Określenie poziomu kapitału w momencie udzielania zezwolenia oraz kwoty, która ma zostać wpłacona w momencie udzielenia zezwolenia, zgodnie z przepisami sekcji 8.2 i sekcji 8.3 poniżej, pozostają bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych wymogów ustanowionych na szczeblu krajowym.

---

¹⁶ „Bez uszczerbku dla innych ogólnych warunków przewidzianych w prawie krajowym, właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, gdy instytucja kredytowa nie posiada wydzielonych funduszy własnych ani lub gdy kapitał założycielski danej instytucji wynosi mniej niż 5 mln EUR”.

¹⁷ „Państwa członkowskie mogą udzielić zezwolenia poszczególnym kategoriom instytucji kredytowych, których kapitał założycielski wynosi mniej niż określono w ust. 1, z zastrzeżeniem następujących warunków:

a) kapitał założycielski wynosi nie mniej niż 1 mln EUR;

b) zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o powodach skorzystania z tej możliwości”.

¹⁸ Kapitał podstawowy Tier I, T1, całkowite wymogi kapitałowe.

¹⁹ Wskaźnik dźwigni finansowej.

8.2 Określenie poziomu kapitału

116. W celu określenia poziomu kapitału właściwe organy powinny:

- a) odpowiednio określić ryzyka (i związane z nimi aktywa ważone ryzykiem) na podstawie biznesplanu poddanego przeglądowi zgodnie z sekcją 7.2.6 oraz oszacować wymogi w zakresie funduszy własnych (opartych na ryzyku i na dźwigni finansowej) na okres co najmniej trzech lat (tj. fundusze własne niezbędne do zapewnienia pełnej zgodności z wymogami ostrożnościowymi w ciągu pierwszych trzech lat i na koniec tych lat, z uwzględnieniem oczekiwanych skumulowanych strat dla tego okresu);
- b) dodać do kapitału założycielskiego oczekiwane skumulowane straty za pierwsze trzy lata;
- c) wybrać wyższą z dwóch opcji: a) lub b)²⁰.

Właściwe organy powinny uzyskać pewność, że oszacowanie wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z lit. a) niniejszego punktu²¹ jest wyższą z kwot²² wynikających ze scenariusza bazowego lub z surowego, ale prawdopodobnego scenariusza warunków skrajnych²³ biznesplanu zweryfikowanego zgodnie z sekcją 7.2.6. Właściwe organy powinny dopilnować, aby określona w ten sposób wyższa kwota stanowiła podstawę do obliczenia kapitału, którym wnioskująca instytucja kredytowa ma dysponować w momencie udzielenia zezwolenia, jak dookreślono w sekcji 8.3. Część kapitału w momencie udzielenia zezwolenia, która ma być wpłacona przed rozpoczęciem działalności, jest określana zgodnie z pkt 123.

117. Jeżeli właściwy organ jest organem sprawującym nadzór skonsolidowany, powinien on ocenić przewidywany wpływ – w oparciu o biznesplan poddany przeglądowi zgodnie z sekcją 7.2.6 – instytucji kredytowej, która uzyskała zezwolenie, na wymogi kapitałowe na poziomie skonsolidowanym. W tym celu właściwy organ powinien opierać się na analizie zakresu konsolidacji ocenionego zgodnie z pkt 33.

---

²⁰ Rysunki 1, 2 i 3 zamieszczone w załączniku ilustrują następujące przypadki: a) rysunek 1. przedstawia przykład sytuacji, w której wymogi w zakresie funduszy własnych są wyższe niż kapitał założycielski i skumulowane roczne straty; b) rysunek 2. przedstawia przykład sytuacji, w której kapitał założycielski plus skumulowane roczne straty są wyższe niż szacowane wymogi w zakresie funduszy własnych; c) rysunek 3. przedstawia przykład zmiany wyższej kwoty kapitału założycielskiego i strat oraz wymogów w zakresie funduszy własnych w ciągu trzech lat uwzględnianych przy określaniu kapitału w momencie udzielenia zezwolenia.

²¹ Oraz powiązane oczekiwane skumulowane straty stosowane do określenia kwoty zgodnie z literą 116.b) niniejszego punktu.

²² W niektórych przypadkach to właśnie scenariusz bazowy biznesplanu, a nie scenariusz szokowy (w obu przypadkach w razie potrzeby odpowiednio zakwestionowany przez właściwy organ) może prowadzić do określenia wyższych wymogów w zakresie funduszy własnych (na przykład ze względu na większy wzrost działalności), a w konsekwencji do wyższych wymogów kapitałowych jako całości (w tym obliczenia oczekiwanych strat w ciągu trzech lat okresu objętego planowaniem). W takim przypadku najwyższe szacowane wymogi w zakresie funduszy własnych w pierwszym trzyletnim okresie oraz straty skumulowane za pierwsze trzy lata zgodnie ze scenariuszem bazowym określałyby wymaganą wysokość kapitału.

²³ Uwzględnienie strat przewidywanych w scenariuszu warunków skrajnych powinno mieć na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu odporności instytucji kredytowej w początkowym okresie działalności, również ze względu na fakt, że wymóg kapitałowy w ramach filaru II nie został jeszcze określony.

118. Jeżeli wnioskodawca należący do grupy bankowej złoży wniosek o zwolnienie z wymogów kapitałowych zgodnie z art. 7 lub 10 CRR, właściwe organy mogą rozważyć, w ramach swojej swobody decyzyjnej wynikającej z wyżej wymienionych przepisów, ocenę kwalifikowalności wnioskodawcy do zastosowania zwolnienia w sposób ścisły i skrupulatny, biorąc pod uwagę szczególne cechy wniosku o udzielenie zezwolenia.
119. W przypadku gdy właściwy organ, korzystając ze swojej swobody decyzyjnej, stwierdzi, że jest w stanie przeprowadzić rygorystyczną i skrupulatną ocenę, oraz ustali, że odpowiednie warunki określone w CRR są spełnione i można przyznać zwolnienie, a takie zwolnienie zostanie przyznane w momencie udzielania zezwolenia, kapitał na dzień udzielenia zezwolenia (i związana z nim wpłata) powinien być ustalany zgodnie z pkt 116–117, biorąc pod uwagę zwolnienie.
120. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że zwolnienie dotyczące kapitału nie może zostać przyznane w chwili udzielenia zezwolenia, poziom kapitału powinien zostać określony przez właściwy organ zgodnie z metodyką ustanowioną w pkt 116–117. W szczególnych przypadkach, gdy właściwy organ oceni, że zwolnienie nie może zostać przyznane w momencie udzielania zezwolenia, ale istnieją uzasadnione podstawy, by stwierdzić, że może ono zostać przyznane w późniejszym terminie, właściwy organ może wdrożyć środki mające na celu złagodzenie wpływu poziomu kapitału w momencie udzielania zezwolenia.

8.3 Jakość, wpłata i dostępność kapitału

121. Właściwy organ powinien zweryfikować adekwatność kapitału określonego zgodnie z sekcją 8.2 pod kątem jakości wymaganej na mocy odpowiednich przepisów określonych w tytule I części drugiej i trzeciej CRR. W szczególności zgodnie z art. 12 ust. 2 CRD kapitał założycielski „obejmuje tylko jedną lub więcej pozycji, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a)–e) [CRR]”.
122. Właściwe organy powinny sprawdzać, czy kapitał instytucji kredytowej jest oddzielony od aktywów właściciela i czy jest w pełni, natychmiast i bez ograniczeń dostępny do wyłącznego użytku instytucji kredytowej.
123. Część poziomu kapitału, która ma być w pełni wpłacona przed udzieleniem zezwolenia, stanowi wyższą z następujących wartości:
- a) część kapitału określonego zgodnie z sekcją 8.2, która to część jest wymagana do pełnego pokrycia pierwszego roku działalności (tj. fundusze własne niezbędne do zapewnienia pełnej zgodności z wymogami ostrożnościowymi przez cały okres pierwszych dwunastu miesięcy i na koniec tego okresu, z uwzględnieniem strat oczekiwanych w tym okresie); lub
  - b) kapitał założycielski plus straty z pierwszego roku.
124. Właściwe organy powinny sprawdzić i zweryfikować za pomocą odpowiednich dowodów, czy część kapitału wpłaconego w całości zgodnie z lit. a) lub b) powyżej jest rzeczywiście w pełni

wpłacona, czy pochodzi z legalnego źródła i czy została zaksięgowana w rejestrach przedsiębiorstwa przed udzieleniem zezwolenia. Aby ocenić legalność źródła środków pieniężnych²⁴, właściwe organy powinny stosować kryteria określone w pkt 14.5 i 14.6 *wspólnych wytycznych dotyczących oceny ostrożnościowej przejęć znacznych pakietów akcji*²⁵ Europejskiego Urzędu Nadzoru odnoszące się do działalności generującej środki finansowe oraz środków, za pomocą których przekazano takie środki pieniężne, mając na uwadze, czy mogą one spowodować zwiększone ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

125. Bez uszczerbku dla powyższego, w tych jurysdykcjach, w których część kapitału wskazana w lit. a) lub b) w pkt 123 musi zostać wpłacona przed rozpoczęciem działalności jako instytucja kredytowa, a nie przed udzieleniem zezwolenia, właściwe organy, do celów udzielenia zezwolenia, powinny uważnie przeanalizować plan i termin wdrożenia przedłożone przez wnioskodawcę zgodnie z art. 6 ust. 2 regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń²⁶ w celu zagwarantowania, że taka kwota kapitału została w pełni wpłacona przed rozpoczęciem działalności jako instytucja kredytowa i że pochodzi ona z legalnego źródła.

Właściwy organ powinien zawrzeć w zezwoleniu wyraźny warunek zawieszający skutki zezwolenia co najmniej do czasu rzeczywistej wpłaty części kapitału określonego w zezwoleniu.

126. Właściwe organy powinny być przekonane, że wnioskująca instytucja kredytowa posiada plan wdrożenia kapitału w zakresie niewpłaconej kwoty kapitału określonej zgodnie z sekcją 8.2, która to kwota nie została wpłacona w momencie udzielenia zezwolenia zgodnie z pkt 123 oraz 124, a która jest przeznaczona na pokrycie działalności w drugim i trzecim roku. Taki plan wdrożenia kapitału powinien wskazywać rodzaj źródeł finansowania oraz harmonogram dokonywania zastrzyków kapitałowych, aby uniknąć potencjalnego niepowodzenia w realizacji celów biznesowych oraz potencjalnego poniesienia strat mających wpływ na spełnienie przez instytucję kredytową minimalnych wymogów kapitałowych. Rodzaje źródeł finansowania – takie jak prywatne środki finansowe akcjonariuszy, instrumenty finansowe emitowane lub przeznaczone do emisji na rynkach finansowych oraz wszelkie porozumienia i umowy zawarte w odniesieniu do funduszy własnych – należy poddać starannej weryfikacji w celu zagwarantowania, że pochodzą one z legalnego źródła i, zgodnie z ich warunkami, będą niezwłocznie dostępne.

---

²⁴ „Źródło finansowania” oznacza pochodzenie środków pieniężnych zaangażowanych w dany stosunek gospodarczy lub sporadyczną transakcję. Obejmuje ono zarówno działalność, która wygenerowała środki wykorzystane w ramach stosunków gospodarczych, np. wynagrodzenie klienta, jak i środki, za pomocą których przekazano środki pieniężne klienta. Środki pieniężne mogą również pochodzić ze „źródła bogactwa”, co oznacza pochodzenie z całkowitego majątku klienta, na przykład ze spadku lub oszczędności, zob. pkt 12 lit. n) i o) wytycznych EUNB w sprawie czynników ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, EBA/GL/2021/02 z dnia 1 marca 2021 r., dostępnych pod adresem <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/revised-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>.

²⁵ JC/GL/2016/01 z dnia 20 grudnia 2016 r. dotyczące oceny ostrożnościowej przejęć i zwiększeń znacznych pakietów akcji w sektorze finansowym, dostępne pod adresem: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/other-topics/joint-guidelines-for-the-prudential-assessment-of-acquisitions-of-qualifying-holdings>.

²⁶ „Jeśli kapitał założycielski nie został wpłacony w całości w momencie składania wniosku do właściwych organów, wniosek określa przewidywany plan i termin wdrożenia w celu zagwarantowania, że kapitał założycielski zostanie w pełni wpłacony przed udzieleniem zezwolenia na rozpoczęcie działalności jako instytucja kredytowa”.

9. Zarządzanie wewnętrzne

9.1 Kryteria ogólne

127. Właściwe organy powinny przeprowadzić staranny i kompleksowy przegląd zasad, procesów i mechanizmów dotyczących zarządzania wewnętrznego wnioskującej instytucji kredytowej, pamiętając, że zgodnie z art. 10 ust. 2 CRD w przypadku niewykazania należytego i skutecznego zarządzania ryzykiem przez tę instytucję właściwe organy muszą odmówić udzielenia zezwolenia.
128. Celem wspólnej metodyki oceny ustanowionej w niniejszym dokumencie jest udzielenie wskazówek właściwym organom co do oceny dokumentacji wniosku dotyczącej wewnętrznych ustaleń w zakresie zasad zarządzania, struktury operacyjnej, strategii i procesów. Wspólna metodyka oceny zawiera wytyczne dotyczące głównych elementów i aspektów, które powinny zostać ocenione przez właściwe organy w celu udzielenia zezwolenia, i pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dodatkowych części wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego (druga wersja)²⁷, wytycznych EUNB i ESMA w sprawie oceny odpowiedniości członków organu zarządzającego i osób pełniących najważniejsze funkcje (zmienione)²⁸, wytycznych EUNB dotyczących prawidłowej polityki wynagrodzeń (zmienione)²⁹, wytycznych EUNB w sprawie outsourcingu³⁰ oraz wytycznych EUNB w sprawie zarządzania ryzykiem związanym z technologiami i bezpieczeństwem ICT³¹. Ocena właściwych organów powinna mieć na celu zapewnienie zgodności instytucji kredytowej z wymienionymi wytycznymi EUNB.
129. Dla celów niniejszej sekcji oraz zgodnie z pkt 13 ramy zarządzania, w szczególności ramy kontroli wewnętrznej, w tym ramy zarządzania ryzykiem, obejmują również ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu i powinny być oceniane zgodnie z wytycznymi EUNB w sprawie czynników ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu³² przy ocenie adekwatności strategii i procedur w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stosowanych przez wnioskujące instytucje kredytowe.
130. Właściwe organy powinny uzyskać pełne zrozumienie sposobu organizacji instytucji kredytowej oraz jasny obraz jej struktury zarządzania i struktury operacyjnej, a także innych

---

²⁷ EBA/GL/2021/05 z dnia 2 lipca 2021 r., dokument dostępny pod adresem: <https://www.eba.europa.eu/guidelines-internal-governance-second-revision>.

²⁸ EBA/GL/2021/06 z dnia 2 lipca 2021 r., dokument dostępny pod adresem: <https://www.eba.europa.eu/joint-esma-and-eba-guidelines-assessment-suitability-members-management-body-revised>.

²⁹ EBA/GL/2021/04 z dnia 2 lipca 2021 r., dokument dostępny pod adresem: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration/guidelines-on-sound-remuneration-policies-second-revision>.

³⁰ EBA GL/2019/02 z dnia 25 lutego 2019 r., dokument dostępny pod adresem: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-outsourcing-arrangements>.

³¹ EBA/GL/2019/04 z dnia 29 listopada 2019 r., dokument dostępny pod adresem: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-ict-and-security-risk-management>.

³² EBA/GL/2021/02 z dnia 1 marca 2021 r., dokument dostępny pod adresem: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/revised-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>.

ustaleń, procesów i mechanizmów, które powinny być dobrze zaprojektowane. Wnioskodawca powinien być odpowiednio wyposażony, aby można go było uznać za wystarczająco zdolnego do prowadzenia docelowej działalności w sposób należyty i ostrożny.

131. Właściwe organy powinny być przekonane, że dokumentacja wniosku przewiduje ustalenia, procesy i mechanizmy, które w odpowiedni sposób wykazują istnienie jasnej, przejrzystej i solidnej struktury zarządzania zapewniającej skuteczne podejmowanie decyzji i dobre zarządzanie, oraz że uprawnienia i obowiązki są wyraźnie rozdzielone na wszystkich szczeblach organizacji oraz pomiędzy organami zarządzającymi.
132. Intensywność oceny wymogów w zakresie zarządzania wewnętrznego dokonywanej przez właściwe organy powinna uwzględniać kryteria proporcjonalności określone w pkt 17–21 niniejszych wytycznych oraz indywidualny profil ryzyka wnioskodawcy.
133. Ocena powinna opierać się na dokumentach i informacjach przedłożonych przez wnioskującą instytucję kredytową, w szczególności na podstawie art. 1 lit. l), art. 4 lit. g) i h) oraz art. 5 ust. 1 lit. b)–f) regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń oraz wszelkich dodatkowych dokumentów, których zażąda właściwy organ zgodnie z art. 10 ust. 1 tychże standardów.

9.2 Organ zarządzający

9.2.1 Organ zarządzający pełniący funkcję zarządczą i organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą

134. Celem wytycznych jest uwzględnienie wszystkich istniejących struktur zarządzania bez opowiadania się za jakąkolwiek konkretną strukturą. Wytyczne nie wpływają na ogólny podział kompetencji w myśl krajowego prawa spółek. W związku z tym powinny one być stosowane niezależnie od zastosowanej struktury zarządzania (monistycznej, dualistycznej lub innej) we wszystkich państwach członkowskich. Organ zarządzający określony w art. 3 ust. 1 pkt 7 i 8 dyrektywy 2013/36/UE będzie rozumiany jako posiadający funkcje kierownicze (wykonawcze) i nadzorcze (niewykonawcze)³³.
135. Właściwe organy powinny dokonać przeglądu wniosku, w szczególności umowy spółki lub innych równoważnych dokumentów założycielskich³⁴ i zakresu zadań organu zarządzającego³⁵, oraz upewnić się, że dokumenty te odpowiednio obejmują role i obowiązki organu zarządzającego, z rozróżnieniem na obowiązki związane z funkcją zarządczą (wykonawczą) i funkcją nadzorczą (niewykonawczą). W związku z tym właściwe organy powinny w szczególności:

---

³³ Punkt 8 wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego. Zobacz też motyw 56 dyrektywy 2013/36/UE.

³⁴ Przekazanych zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi dotyczącymi informacji w zakresie zezwoleń.

³⁵ Przekazanych zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi dotyczącymi informacji w zakresie zezwoleń.

- a) sprawdzić, czy organ zarządzający ponosi ostateczną i ogólną odpowiedzialność za instytucję oraz określa zasady zarządzania w obrębie instytucji, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie instytucją, nadzoruje wdrożenie tych zasad i jest za to wdrożenie odpowiedzialny³⁶;
- b) upewnić się, że obowiązki powierzone organowi zarządzającemu³⁷ obejmują ustalanie, zatwierdzanie i nadzorowanie wdrażania: a) ogólnej strategii biznesowej instytucji kredytowej i jej najważniejszej polityki; b) ogólnej strategii w zakresie ryzyka, w tym gotowości instytucji do podejmowania ryzyka oraz jej ram zarządzania ryzykiem, a także środków zapewniających, aby organ zarządzający poświęcał wystarczająco dużo czasu na zagadnienia związane z ryzykiem oraz na wykonywanie swojej funkcji; c) odpowiednich i skutecznych ram zarządzania wewnętrznego oraz kontroli wewnętrznej, obejmujących jasną strukturę organizacyjną i dobrze funkcjonujące, niezależne wewnętrzne komórki ds. zarządzania ryzykiem, ds. nadzoru zgodności z prawem i audytu, które dysponują wystarczającymi uprawnieniami, statusem i zasobami, aby móc wykonywać swoje funkcje; d) odpowiedniego i skutecznego zarządzania wewnętrznego oraz ram kontroli wewnętrznej w celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi wymogami, w tym w kontekście przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; e) wielkości, rodzajów oraz struktury kapitału wewnętrznego i funduszy własnych wystarczających do odpowiedniego pokrycia ryzyka podejmowanego przez instytucję; f) celów zarządzania płynnością instytucji; g) polityki wynagrodzeń opisanej w pkt 170 i 171; h) zasad dotyczących indywidualnych i zbiorowych ocen odpowiedzialności organu zarządzającego, odpowiedniego składu organu zarządzającego, jego skuteczności i planowania sukcesji w jego obrębie; i) procesu wyboru i oceny odpowiedzialności osób pełniących najważniejsze funkcje³⁸; j) zasad mających na celu zapewnienie wewnętrznego funkcjonowania każdego ustanowionego komitetu organu zarządzającego³⁹; k) kultury ryzyka odnoszącej się do świadomości ryzyka i zachowań związanych z podejmowaniem ryzyka w instytucji; l) kultury korporacyjnej i wartości, które powinny promować odpowiedzialne i etyczne postępowanie, w tym kodeksu postępowania lub podobnego dokumentu; m) polityki przeciwdziałania konfliktom interesów na poziomie instytucjonalnym oraz dla pracowników; oraz n) zasad mających na celu zapewnienie rzetelności systemów

---

³⁶ Punkt 19 wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego.

³⁷ Zobacz pkt 22 wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego.

³⁸ Zgodnie z definicją zawartą w wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego wyrażenie „osoba pełniąca najważniejszą funkcję” „oznacza osoby mające znaczący wpływ na kierunek instytucji, ale niebędące członkami organu zarządzającego ani dyrektorem generalnym. Należą do nich kierownicy komórek kontroli wewnętrznej i dyrektor finansowy, w przypadku gdy nie są oni członkami organu zarządzającego, a także inne osoby pełniące najważniejsze funkcje, jeżeli zostały one zidentyfikowane przez instytucje w wyniku analizy ryzyka. Inne osoby pełniące najważniejsze funkcje mogą być dyrektorami znaczących linii biznesowych, oddziałów na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego / Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, jednostek zależnych w państwach trzecich bądź innych komórek wewnętrznych”. Zobacz także wspólne wytyczne ESMA i EUNB w sprawie oceny odpowiedzialności członków organu zarządzającego i osób pełniących najważniejsze funkcje.

³⁹ Zgodnie z pkt 22 lit. i) wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego zasady takie powinny szczegółowo określać „(i) rolę, skład i zadania każdego z tych komitetów; (ii) odpowiedni przepływ informacji, w tym dokumentacji zaleceń i wniosków, oraz zasad raportowania między każdym komitetem a organem zarządzającym, właściwymi organami i innymi stronami”.

rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym finansowych i operacyjnych mechanizmów kontrolnych, a także zgodności z przepisami i odpowiednimi standardami;

- c) upewnić się, że wniosek przewiduje, iż przy ustalaniu, zatwierdzaniu i nadzorowaniu realizacji zadań, o których mowa w lit. b) powyżej, organ zarządzający powinien dążyć do zapewnienia trwałego modelu biznesowego uwzględniającego wszystkie rodzaje ryzyka, w tym ryzyko środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem;
- d) upewnić się, że w odpowiedniej dokumentacji wniosku przewidziano zasady mające na celu zapewnienie skutecznego przeprowadzenia indywidualnych i zbiorowych ocen odpowiedzialności organu zarządzającego, jasnego określenia ról i obowiązków przewodniczącego, odpowiedniego składu i planowania sukcesji w organie zarządzającym oraz skutecznego wykonywania funkcji przez organ zarządzający, zgodnie z *wytycznymi EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego* i *wytycznymi EUNB w sprawie oceny odpowiedzialności*;
- e) ocenić, czy organ zarządzający pełniący funkcję zarządczą będzie ponosić odpowiedzialność za wdrażanie strategii określonych przez organ zarządzający oraz regularnie omawiać wdrażanie i odpowiedzialność tych strategii z organem zarządzającym pełniącym funkcję nadzorczą. Dokonując osądu i podejmując decyzje w sprawie strategii instytucji, organ zarządzający pełniący funkcję zarządczą powinien konstruktywnie kwestionować oraz krytycznie oceniać przedstawiane mu propozycje, wyjaśnienia i informacje⁴⁰;
- f) upewnić się, że bez uszczerbku dla zadań przydzielonych mu na mocy stosownego krajowego prawa spółek organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą powinien⁴¹:
  - a) nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji przez kierownictwo oraz jego działania, jak też zapewnić skuteczny nadzór nad organem zarządzającym pełniącym funkcję zarządczą, w tym monitorowanie oraz kontrolę jego indywidualnych i zbiorowych wyników, jak też realizacji strategii i celów instytucji; b) zapewnić i okresowo oceniać skuteczność ram zarządzania wewnętrznego instytucji kredytowej oraz podejmować odpowiednie kroki w celu usunięcia wszelkich stwierdzonych uchybień; c) nadzorować i monitorować konsekwentne wdrażanie celów strategicznych instytucji kredytowej, jej struktury organizacyjnej i strategii w zakresie ryzyka, w tym jej gotowości do podejmowania ryzyka oraz ram zarządzania ryzykiem i innych obszarów polityki (np. polityki wynagrodzeń), a także zasad ujawniania informacji; d) monitorować konsekwentne wdrażanie kultury ryzyka w instytucji kredytowej; e) nadzorować wdrażanie i utrzymywanie kodeksu postępowania lub podobnych skutecznych zasad w celu określenia faktycznych i potencjalnych konfliktów interesów, zarządzania nimi oraz ich minimalizacji; f) nadzorować rzetelność informacji finansowych i sprawozdawczości finansowej oraz ram kontroli wewnętrznej, w tym skutecznych i prawidłowych ram zarządzania ryzykiem; g) zapewnić, aby kierownicy komórek kontroli wewnętrznej mogli działać w sposób niezależny, działali w taki sposób oraz aby w razie potrzeby mogli oni niezależnie od relacji

---

⁴⁰ Zobacz pkt 30 *wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego*.

⁴¹ Zobacz pkt 34 *wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego*.

podległości służbowej łączących te komórki z innymi wewnętrznymi organami, liniami biznesowymi lub jednostkami bezpośrednio zgłaszać organowi zarządzającemu pełniącemu funkcję nadzorczą wszelkie obawy i ostrzeżenia w przypadku wystąpienia niekorzystnych tendencji dotyczących ryzyka wpływających lub mogących wpływać na instytucję; oraz h) monitorować wdrożenie planu audytu wewnętrznego po uprzednim zaangażowaniu komitetów ds. ryzyka i ds. audytu w przypadku, gdy takie komitety zostały ustanowione;

- g) sprawdzić, czy odpowiednia dokumentacja wniosku dotycząca komitetów, które zostaną ustanowione, zawiera ich połączenie, skład, rolę oraz przydział obowiązków i zadań oraz ich podział między wyspecjalizowanymi komitetami organu zarządzającego, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami *wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego*.

136. Zgodnie z art. 46 ust. 4 dyrektywy 2015/849 (dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy) właściwe organy powinny również sprawdzić, czy dokumentacja wniosku przewiduje wyznaczenie członka organu zarządzającego odpowiedzialnego za wdrażanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do spełnienia wymogów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

9.2.2 Ocena odpowiedniości organu zarządzającego i osób pełniących najważniejsze funkcje

137. Zgodnie z art. 13 ust. 1 akapit drugi CRD właściwe organy powinny poddawać członków organu zarządzającego instytucji kredytowej ocenie odpowiedniości i odmawiać udzielenia zezwolenia, jeśli członkowie organu zarządzającego nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 1 CRD.

138. W stosownych przypadkach właściwe organy powinny również poddać ocenie odpowiedniości osoby pełniące najważniejsze funkcje, zgodnie z definicją zawartą w *wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego*.

139. Taka ocena odpowiedniości powinna być przeprowadzana zgodnie z *wytycznymi EUNB i ESMA w sprawie oceny odpowiedniości organu zarządzającego i osób pełniących najważniejsze funkcje*.

9.3 Struktura organizacyjna

140. Właściwe organy powinny sprawdzać, czy struktura organizacyjna instytucji kredytowej wykazuje solidną organizację dysponującą skuteczną hierarchią służbową, przydziałem obowiązków oraz pomiarem ryzyka i zarządzaniem nim, w tym późniejszym monitorowaniem, w celu zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową. Przegląd powinien również obejmować schemat organizacyjny określający przewidywaną organizację wewnętrzną w zakresie departamentów, wydziałów, zespołów i związanego z tym przydziału pracowników.

141. Właściwe organy powinny starannie ocenić, czy przedstawiona struktura organizacyjna – w tym przewidywana wielkość oraz liczba etatów przeliczeniowych i ich systemy – jest proporcjonalna do modelu biznesowego, rodzajów i geograficznego rozmieszczenia działalności oraz ryzyka, które zamierza podjąć wnioskująca instytucja kredytowa. Taka ocena powinna być zatem poparta oceną biznesplanu zgodnie z sekcją 7 niniejszych wytycznych.
142. Do celów udzielenia zezwolenia lub rozpoczęcia działalności, w zależności od przypadku, właściwe organy powinny mieć wystarczającą pewność co do postępów poczynionych we wdrażaniu struktury organizacyjnej, w tym postępów w zatrudnianiu wskazanego personelu o odpowiednich kwalifikacjach.
143. Właściwe organy powinny zwracać szczególną uwagę, czy instytucje unikają tworzenia nieprzejrzystych lub niepotrzebnie złożonych struktur, które nie mają jasnego uzasadnienia ekonomicznego lub celu prawnego lub które mogłyby być wykorzystywane w celu związanym z praniem pieniędzy lub innymi przestępstwami finansowymi⁴².
144. Jeżeli biznesplan przewiduje utworzenie struktur w innych jurysdykcjach, właściwe organy powinny ocenić, czy takie jurysdykcje spełniają „unijne i międzynarodowe standardy w zakresie przejrzystości podatkowej, przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu”⁴³. Powinny one również ocenić stopień, w jakim planowana struktura służy oczywistemu, zgodnemu z prawem celowi ekonomicznemu, lub stopień, w jakim struktura mogłaby zostać wykorzystana do ukrycia tożsamości ostatecznego beneficjenta rzeczywistego, lub ocenić, czy strategia biznesowa (w tym wniosek klienta skutkujący utworzeniem struktury) budzi obawy. Właściwe organy powinny ocenić, czy struktura może utrudniać odpowiedni nadzór przez organ zarządzający instytucją lub zdolność instytucji do zarządzania powiązaniem ryzykiem oraz czy struktura stwarza przeszkody w skutecznym nadzorze ze strony właściwych organów⁴⁴.

9.3.1 Wartości korporacyjne, kultura ryzyka, kodeks postępowania i polityka zarządzania

145. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy zakres uprawnień organu zarządzającego dotyczący wartości korporacyjnych zapewnia przyjmowanie, promowanie i wdrażanie wysokich standardów etycznych i zawodowych i stwarza środowisko skutecznych wyzwań, w którym procesy decyzyjne promują różne poglądy.

---

⁴² Punkt 76 wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego stanowi: „Instytucje powinny unikać tworzenia złożonych i potencjalnie nieprzejrzystych struktur. Instytucje powinny uwzględniać w swoim procesie decyzyjnym wyniki przeprowadzonej oceny ryzyka w celu ustalenia, czy takie struktury mogłyby być wykorzystywane w celu związanym z praniem pieniędzy lub innymi przestępstwami finansowymi, a także ustanowione mechanizmy kontrolne i ramy prawne [...]”.

⁴³ Punkt 76 lit. a) wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego stanowi: „stopień, w jakim jurysdykcja, w której zostanie ustanowiona struktura, skutecznie spełnia unijne i międzynarodowe standardy w zakresie przejrzystości podatkowej oraz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu”.

⁴⁴ Punkt 76 lit. a)–f) wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego.

146. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) pkt (ii) tiret piąte regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń właściwe organy powinny również dokonać przeglądu zarysu polityki promującej różnorodność organu zarządzającego i upewnić się, że jest ona zgodna z kryteriami określonymi w art. 88 ust. 2 lit. a) CRD oraz że określa ilościowy lub, w stosownych przypadkach, jakościowy cel w zakresie promowania różnorodności, a także częstotliwość oceny.

9.3.2 Polityka przeciwdziałania konfliktom interesów

147. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy zarys polityki przeciwdziałania konfliktom interesów nakłada na organ zarządzający odpowiedzialność za „ustanawianie, zatwierdzanie i nadzorowanie wdrażania oraz utrzymywania skutecznej polityki w celu identyfikacji i oceny rzeczywistych oraz potencjalnych konfliktów interesów na poziomie instytucjonalnym, zarządzania nimi i ich minimalizacji lub zapobiegania im”, a także konfliktów między instytucją a pracownikami, w tym organem zarządzającym i najbliższymi członkami rodziny pracowników⁴⁵.

148. W odniesieniu do konfliktów interesów na poziomie instytucji właściwe organy powinny upewnić się, że zarys polityki przeciwdziałania konfliktom interesów wymaga, aby „[ś]rodki podejmowane przez instytucje w celu zarządzania konfliktami interesów lub, w stosownych przypadkach, ich minimalizacji [były] udokumentowane”⁴⁶, i obejmuje odpowiedni podział obowiązków, bariery informacyjne i procedury w odniesieniu do transakcji dokonywanych z jednostkami powiązаныmi.

149. W odniesieniu do konfliktów interesów na poziomie personelu właściwe organy powinny być przekonane, że polityka obejmuje co najmniej sytuacje przewidziane w pkt 109 *wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego*⁴⁷ oraz że przewiduje „procedury, środki, wymagania w zakresie dokumentacji oraz zadania odnoszące się do identyfikacji konfliktów interesów i zapobiegania im, oceny ich istotności oraz podejmowania środków je minimalizujących”.

---

⁴⁵ Zobacz sekcje 11 i 12 *wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego*.

⁴⁶ Zobacz pkt 107 *wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego*.

⁴⁷ Punkt 111 *wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego* stanowi: „Polityka ta powinna obejmować co najmniej następujące sytuacje lub relacje, w związku z którymi mogą powstawać konflikty interesów:

- a. interesy gospodarcze (np. akcje, inne prawa własności i udziały, holdingi finansowe oraz inne interesy gospodarcze związane z klientami komercyjnymi, prawa własności intelektualnej, kredyty udzielone przez instytucję spółce należącej do pracowników, członkostwo w organie lub prawo własności organu lub podmiotu mającego sprzeczne interesy);
- b. osobiste lub zawodowe powiązania z właścicielami znacznych pakietów akcji instytucji;
- c. relacje osobiste lub zawodowe z pracownikami instytucji lub podmiotów objętych zakresem konsolidacji ostrożnościowej (np. relacje rodzinne);
- d. inne zatrudnienie oraz poprzednie zatrudnienie w niedawnej przeszłości (np. w ostatnich pięciu latach);
- e. relacje osobiste lub zawodowe z odpowiednimi zewnętrznymi zainteresowanymi stronami (np. związki z istotnymi dostawcami, firmami doradczymi lub innymi dostawcami usług); oraz
- f. wpływ polityczny lub powiązania polityczne”.

9.3.3 Informowanie o nieprawidłowościach, nadużycia na rynku, zarządzanie produktem, ochrona konsumentów, rozpatrywanie skarg

150. Dokonany przez właściwe organy przegląd założeń polityki sygnalizowania nieprawidłowości powinien zapewnić środki umożliwiające pracownikom instytucji zgłaszanie właściwym organom potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów regulacyjnych lub wewnętrznych. Aby uniknąć konfliktu interesów, pracownicy powinni mieć możliwość zgłaszania naruszeń poza regularną hierarchią służbową. Procedury ostrzegania powinny zapewniać ochronę danych osobowych zarówno osoby zgłaszającej naruszenie, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z rozporządzeniem 2016/679/UE (ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych).
151. Właściwe organy powinny upewnić się, że zarys polityki obejmuje procedury postępowania z informacjami dotyczącymi potencjalnego lub rzeczywistego naruszenia oraz ochronę osoby zgłaszającej takie naruszenie, zgodnie z *wytycznymi EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego*.
152. Dokonywany przez właściwe organy przegląd założeń polityki w zakresie nadużyć na rynku powinien zapewnić przestrzeganie przez instytucję kredytową odpowiednich norm zapobiegających nadużyciom na rynku. W szczególności polityka ta powinna obejmować proces identyfikowania naruszeń związanych z nadużyciami na rynku, zarządzania nimi i zgłaszania ich.
153. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy zgodnie z *wytycznymi EUNB dotyczącymi zasad nadzoru nad produktami i ustaleń zarządczych dla produktów bankowości detalicznej*⁴⁸ zarys polityki zarządzania produktem gwarantuje, że wnioskująca instytucja kredytowa, działająca w charakterze producenta lub dystrybutora, wdroży skuteczną politykę zarządzania produktem, przewidującą wewnętrzne procesy, funkcje i strategie, których celem jest (i) zapewnienie, aby uwzględnione były interesy, cele i cechy konsumentów, (ii) unikanie potencjalnych szkód dla konsumentów oraz (iii) minimalizowanie konfliktów interesów.
154. Dokonywany przez właściwe organy przegląd założeń polityki ochrony konsumentów powinien mieć na celu zapewnienie, by wnioskująca instytucja kredytowa opracowała skuteczną politykę ochrony konsumentów w celu dostarczenia konsumentom odpowiednich informacji i zapewnienia im odpowiedniej ochrony. W szczególności założenia powinny zapewnić zgodność polityki ochrony konsumentów z ramami regulacyjnymi oraz odpowiednie szkolenia dla właściwego personelu. W tym celu powinny one obejmować normy i zasady, monitorowanie zgodności i wiedzę pracowników.
155. Dokonywany przez właściwe organy przegląd założeń polityki rozpatrywania skarg powinien mieć na celu zagwarantowanie, że instytucja kredytowa zapewni konsumentom odpowiednią

---

⁴⁸ EBA/GL/2015/18, dokument dostępny pod adresem: <https://www.eba.europa.eu/guidelines-on-product-oversight-and-governance-arrangements-for-retail-banking-products>.

ochronę zgodnie z obowiązującymi wymogami regulacyjnymi. Założenia powinny obejmować proces przyjmowania i oceny skarg oraz udzielania na nie odpowiedzi.

9.4 Ramy kontroli wewnętrznej

156. Właściwe organy powinny ocenić, czy wnioskująca instytucja kredytowa posiada odpowiednie ramy kontroli wewnętrznej, które są proporcjonalne do planowanej działalności instytucji kredytowej, jej modelu biznesowego, złożoności i powiązanych rodzajów ryzyka (np. onboarding klientów przez internet, ochrona i zasady dotyczące cyberbezpieczeństwa). Właściwe organy powinny być przekonane o adekwatności przydzielonych zasobów ludzkich zarówno pod względem liczby etatów przeliczeniowych, jak i kwalifikacji, a także o adekwatności systemów i budżetu do wspierania realizacji zadań.
157. Właściwe organy powinny dokonać przeglądu dokumentacji wniosku i upewnić się, że podział zadań i obowiązków pozwoli organowi zarządzającemu na pełną znajomość struktury instytucji kredytowej⁴⁹ oraz pozwoli zapewnić, „aby komórki kontroli wewnętrznej były niezależne od kontrolowanych przez nie linii biznesowych, w tym zapewnić właściwy podział obowiązków, a także odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie oraz uprawnienia umożliwiające skuteczne pełnienie ich funkcji. Hierarchia służbowa oraz podział obowiązków, zwłaszcza między osobami pełniącymi najważniejsze funkcje w obrębie instytucji, powinny być jasne, dobrze określone, spójne, możliwe do wyegzekwowania oraz należyście udokumentowane”⁵⁰.
158. Właściwe organy powinny uzyskać jasny pogląd, że ramy kontroli wewnętrznej obejmują wszystkie obszary instytucji i odzwierciedlają model trzech linii obrony w celu określenia funkcji służących do reagowania na ryzyko i zarządzania nim.
159. W tym celu właściwe organy powinny sprawdzić, czy wprowadzono rozwiązania gwarantujące, że jednostki biznesowe i pomocnicze, stanowiące pierwszą linię obrony, będą w pierwszej kolejności odpowiedzialne za identyfikację ryzyka, na które są narażone w trakcie prowadzenia działalności, oraz za zarządzanie nim, a także za ustanowienie i utrzymanie odpowiednich procesów i środków kontroli zapewniających analizę, pomiar, monitorowanie, należyte zgłaszanie i utrzymywanie tego ryzyka w granicach gotowości instytucji kredytowej do podejmowania ryzyka oraz zapewniających jego zgodność z wewnętrznymi i zewnętrznymi wymogami regulacyjnymi.
160. Komórka ds. zarządzania ryzykiem i komórka ds. nadzoru zgodności z prawem, stanowiące drugą linię obrony, wraz z komórką audytu wewnętrznego, która jest trzecią linią obrony, tworzą komórki kontroli wewnętrznej w ramach kontroli wewnętrznej. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy zostaną one ustanowione z uwzględnieniem kryteriów proporcjonalności określonych w pkt 17–21 oraz czy zostaną wyposażone w odpowiednie

---

⁴⁹ Punkt 71 wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego.

⁵⁰ Punkt 68 wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego.

i wystarczające uprawnienia, status i bezpośredni dostęp do organu zarządzającego, aby mogły wypełniać swoją misję.

161. Aby zapewnić zgodność komórek kontroli wewnętrznej z wymogami dotyczącymi niezależności⁵¹, właściwe organy powinny sprawdzić, czy na podstawie dokumentacji wniosku przewiduje się następujące warunki:

- (a) ich pracownicy nie wykonują żadnych zadań operacyjnych wchodzących w zakres działalności, którą komórki kontroli wewnętrznej mają monitorować i kontrolować;
- (b) są one oddzielone organizacyjnie od działalności, którą mają monitorować i kontrolować;
- (c) niezależnie od ogólnej odpowiedzialności członków organu zarządzającego za instytucję kierownik komórki kontroli wewnętrznej nie powinien podlegać osobie ponoszącej odpowiedzialność za zarządzanie działalnością, którą monitoruje i kontroluje komórka kontroli wewnętrznej;
- (d) wynagrodzenie pracowników komórek kontroli wewnętrznej nie powinno być uzależnione od wyników działalności, którą monitoruje i kontroluje komórka kontroli wewnętrznej, oraz nie powinno w inny sposób potencjalnie negatywnie wpływać na ich obiektywizm.

162. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy kierownicy komórek kontroli wewnętrznej spełniają następujące wymagania:

- a) będą znajdować się na odpowiednim poziomie hierarchii, który zapewnia kierownikowi komórki kontrolnej odpowiednie uprawnienia i status niezbędne do wypełniania jego obowiązków;
- b) będą niezależni od kontrolowanych przez siebie linii biznesowych lub jednostek;
- c) będą podlegać organowi zarządzającemu oraz ponosić bezpośrednią odpowiedzialność przed nim, a oceny ich wyników powinien dokonywać organ zarządzający;
- d) w razie konieczności będą mieć dostęp do organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą i bezpośrednio go informować, aby zwrócić uwagę na zagrożenia i ostrzec, gdy jest to wskazane, jeśli konkretne czynniki wpływają albo mogą wpłynąć na instytucję.

163. Aby zapewnić możliwość skutecznego wykonywania funkcji kontroli wewnętrznej, właściwe organy powinny upewnić się, że przydzielono jej wystarczające zasoby budżetowe i ludzkie o odpowiednich kwalifikacjach, z uwzględnieniem rodzajów docelowych działań, oraz że do ich dyspozycji jest odpowiedni system ICT i wsparcie.

---

⁵¹ Zobacz pkt 175 wytycznych EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego.

9.4.2 Komórka ds. zarządzania ryzykiem

164. Właściwe organy powinny upewnić się, że w ramach kontroli wewnętrznej instytucja kredytowa będzie posiadać całościowy system zarządzania ryzykiem obejmujący całą instytucję kredytową, w pełni uwzględniający istotę ekonomiczną wszystkich ekspozycji instytucji kredytowej na ryzyko.
165. Właściwe organy powinny być przekonane, że komórka zarządzania ryzykiem (KZR) ułatwi wdrożenie solidnych ram zarządzania ryzykiem w całej instytucji oraz że jej rola w instytucji kredytowej obejmuje zaangażowanie w: a) strategię i decyzje dotyczące ryzyka; b) ocenę istotnych zmian; c) identyfikację, pomiar, ocenę, zarządzanie, ograniczanie, monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie ryzyka; d) ocenę naruszeń w zakresie gotowości do podejmowania ryzyka lub limitów ryzyka oraz zalecanie środków naprawczych. W tym celu właściwe organy powinny również dokonać przeglądu założeń strategii zarządzania takim ryzykiem i ocenić te założenia, w tym oświadczenie o tolerancji na ryzyko i gotowości do podejmowania ryzyka oraz środki mające na celu dostosowanie ocenianego ryzyka do gotowości do podejmowania ryzyka.
166. Jeśli chodzi o rolę KZR w strategii ryzyka i procesie decyzyjnym, celem przeglądu dokonywanego przez właściwe organy powinno być sprawdzenie, czy wniosek przewiduje aktywny udział KZR w opracowywaniu strategii ryzyka instytucji kredytowej na wczesnym etapie jej istnienia, w zapewnianiu, by instytucja kredytowa dysponowała skutecznymi procesami zarządzania ryzykiem oraz w dostarczaniu organowi zarządzającemu wszelkich istotnych informacji związanych z ryzykiem, umożliwiających ustalenie poziomu gotowości instytucji kredytowej do podejmowania ryzyka. Właściwe organy powinny dopilnować, aby KZR była uprawniona do oceny solidności i trwałości strategii ryzyka i gotowości do podejmowania ryzyka oraz aby ten ostatni został odpowiednio przełożony na konkretne limity ryzyka, w tym na poziomie jednostek gospodarczych, oraz aby była zaangażowana na etapie przed podjęciem przez organ zarządzający decyzji dotyczącej strategii ryzyka.
167. Jeśli chodzi o rolę KZR w ocenie istotnych zmian, właściwe organy powinny sprawdzić, czy przewiduje się zaangażowanie KZR przed podjęciem decyzji o transakcjach nadzwyczajnych, tak aby mogła ona ocenić wpływ takich zmian i transakcji nadzwyczajnych na ogólne ryzyko instytucji kredytowej oraz przekazać swoje ustalenia bezpośrednio organowi zarządzającemu przed podjęciem decyzji.
168. Jeżeli chodzi o rolę KZR w identyfikacji, pomiarze, monitorowaniu, minimalizacji i raportowaniu ryzyka oraz związanych z tym koncentracji ryzyka, które mają być zatwierdzone przez organ zarządzający, właściwe organy powinny upewnić się, że istnieją polityka i procedury oraz że KZR będzie miała dostęp do wszystkich linii biznesowych i innych jednostek, które mogą potencjalnie generować ryzyko.
169. Rola KZR powinna również obejmować dokonywanie niezależnej oceny przypadków naruszeń w zakresie gotowości do podejmowania ryzyka lub limitów ryzyka (w tym ustalenie ich przyczyn oraz analiza pod kątem prawnym i ekonomicznym rzeczywistego kosztu zamknięcia,

redukcji lub zabezpieczenia ekspozycji w porównaniu z potencjalnym kosztem jej utrzymywania). Strategia powinna przywidywać, że KZR będzie informować właściwe jednostki gospodarcze oraz organ zarządzający i zalecać możliwe działania naprawcze. W tym celu KZR powinna móc przedstawić sprawozdanie bezpośrednio organowi zarządzającemu pełniącemu funkcję nadzorczą, bez uszczerbku dla sprawozdawczości KZR dla innych wewnętrznych komórek i komitetów.

9.4.3 Polityka wynagrodzeń

170. Jeżeli chodzi o zarys polityki wynagrodzeń, oprócz oceny zgodności z wymogami dotyczącymi neutralności pod względem płci na mocy art. 92 ust. 2 lit. aa) CRD, właściwe organy powinny zwrócić szczególną uwagę na sprawdzenie, czy założenia polityki dotyczącej członków personelu, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji kredytowej⁵², są zgodne z art. 94 CRD i *wytycznymi EUNB dotyczącymi prawidłowej polityki wynagrodzeń*.

171. W szczególności powinny one ocenić, czy: a) założenia polityki wynagrodzeń są zgodne z przewidywaną gotowością instytucji do podejmowania ryzyka, jej strategią biznesową i jej długoterminowymi interesami oraz czy przewiduje się, że polityka ta będzie utrzymywana, zatwierdzana i nadzorowana przez organ zarządzający; b) przewiduje się, że pracownicy, którzy mają istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, będą odpowiednio określani zgodnie z art. 92 ust. 3 i art. 94 ust. 3 CRD; c) przewiduje się szczególne wymogi dotyczące wynagrodzeń dla tych konkretnych pracowników, między innymi (i) stosunek składników wynagrodzenia zmiennego do składników wynagrodzenia stałego zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. g) CRD oraz (ii) wypłatę w instrumentach, ustalenia dotyczące zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. l), m) i n) CRD⁵³.

9.4.4 Komórka ds. nadzoru zgodności z prawem

172. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy przewiduje się, że komórka ds. nadzoru zgodności z prawem będzie zarządzać ryzykiem braku zgodności, doradzać organowi zarządzającemu w zakresie środków, które należy podjąć w celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami, zasadami, regulacjami i standardami, oraz wdrażać, pod nadzorem organu zarządzającego, politykę i procesy mające na celu zarządzanie ryzykiem braku zgodności i zapewnienie zgodności. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy komórka ds. nadzoru zgodności z prawem jest odpowiednio zorganizowana pod względem rodzajów i geograficznego rozmieszczenia działalności (np. zgodność z obowiązującym prawem krajowym różnych jurysdykcji w przypadku działalności transgranicznej), ryzyka i złożoności zgodnie z modelem biznesowym i oceną biznesplanu przeprowadzoną zgodnie z sekcją 7 niniejszych wytycznych.

---

⁵² Przekazanych zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi dotyczącymi informacji w zakresie zezwoleń.

⁵³ W szczególności w odniesieniu do odstępstw przewidzianych w art. 94 ust. 3 i 4 CRD.

173. Komórka ds. nadzoru zgodności z prawem powinna zapewnić, aby monitorowanie zgodności z prawem było prowadzone w ramach ustrukturyzowanego i należyście określonego programu monitorowania zgodności oraz aby przestrzegano polityki zgodności z przepisami. Strategia powinna przywidywać, że komórka ds. nadzoru zgodności z prawem i KZR będą w stosownych przypadkach współpracować i wymieniać informacje, aby móc wykonywać swoje zadania.
174. Właściwe organy powinny również sprawdzić, czy komórka ds. nadzoru zgodności z prawem będzie weryfikować, w ścisłej współpracy z KZR i działem prawnym, czy nowe produkty i procedury są zgodne z obecnymi ramami prawnymi, a także, w stosownych przypadkach, ze wszelkimi znanymi nadchodzącymi zmianami przepisów, regulacji i wymogów nadzorczych.
175. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy przewiduje się utworzenie komórki ds. nadzoru zgodności z przepisami dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu zapewnienia zgodności z konkretnymi regulacjami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i z polityką wewnętrzną, w ramach komórki ds. nadzoru zgodności z prawem lub niezależnie od niej.

9.4.5 Polityka przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

176. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy polityka przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, przedłożona przez wnioskującą instytucję kredytową zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) pkt (iii) regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń, zawiera przegląd kluczowych strategii i procedur, określonych w art. 8 ust. 3 dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, które zostaną wdrożone w celu przeciwdziałania ryzyku związanemu z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. W tym celu właściwe organy wezmą pod uwagę kryteria proporcjonalności określone w pkt 17–21.
177. Właściwe organy powinny sprawdzić, czy założenia obejmują wszystkie elementy określone w art. 8 ust. 4⁵⁴ dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, oraz uzasadnić, w jaki sposób wnioskująca instytucja kredytowa zapewni możliwość ograniczania ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz skutecznego zarządzania tym ryzykiem, na które jest narażona od dnia uzyskania dostępu do rynku.

9.4.6 Komórka audytu wewnętrznego

178. Właściwe organy, biorąc pod uwagę kryteria proporcjonalności określone w pkt 17–21, powinny ocenić niezależność i skuteczność komórki audytu wewnętrznego (KAW) ustanowionej przez wnioskującą instytucję kredytową. Właściwe organy powinny uzyskać

---

⁵⁴ Zgodnie z treścią artykułu: „Strategie, środki kontroli i procedury, o których mowa w ust. 3, obejmują:

- (a) opracowanie wewnętrznych strategii, środków kontroli i procedur, obejmujących wzorcowe praktyki dotyczące zarządzania ryzykiem, zasady należytej staranności wobec klienta, procedury zgłaszania, przechowywanie dokumentacji, kontrolę wewnętrzną, zarządzanie zgodnością z przepisami, w tym, o ile jest to stosowne z uwagi na wielkość i charakter działalności, wyznaczenie pracownika odpowiedzialnego za zapewnienie zgodności z odpowiednimi przepisami na szczeblu kadry kierowniczej, oraz kontrole pracowników;
- (b) o ile jest to stosowne z uwagi na wielkość i charakter działalności – zapewnienie niezależnej funkcji audytu w celu sprawdzenia wewnętrznych strategii, środków kontroli i procedur, o których mowa w lit. a)”.

jasny pogląd, że KAW, w oparciu o analizę ryzyka, będzie w stanie niezależnie oceniać zgodność wszystkich działań i jednostek instytucji kredytowej (w tym czynności objętych outsourcingiem) z jej polityką i procedurami oraz innymi wymogami zewnętrznymi (innymi niż ostrożnościowe), a także dostarczyć obiektywne zapewnienie tej zgodności.

179. W tym celu właściwe organy powinny ocenić, czy KAW posiada niezależność organizacyjną, a obiektywizm audytorów wewnętrznych jest chroniony poprzez bezpośrednie raportowanie do organu zarządzającego oraz czy audytorzy posiadają odpowiednie zasoby, aby wykonywać swoje zadania. W tym celu należy również zapewnić KAW swobodny dostęp do wszystkich ewidencji, dokumentów, informacji i budynków w całej instytucji w celu pełnienia jej funkcji.

180. Właściwe organy powinny również ocenić, czy KAW powierzono co najmniej następujące zadania:

- a) zapewnienie odpowiedniości ram kontroli wewnętrznej, w tym zapewnienie, aby polityka i procedury były odpowiednie i zgodne z wymogami prawnymi oraz regulacyjnymi;
- b) opracowanie planu audytu co najmniej raz w roku na podstawie rocznych celów kontroli audytu wewnętrznego, który to plan ma zostać zatwierdzony przez organ zarządzający;
- c) przedstawianie zaleceń opartych na wynikach jej działań.

181. Powinny one również sprawdzić, czy założenia metodyki i plan audytu wewnętrznego obejmujący pierwsze trzy lata działalności, w tym audyt usług zewnętrznych, są zgodne ze strukturą organizacyjną, rodzajami działalności i profilem ryzyka wynikającymi z biznesplanu ocenionego zgodnie z sekcją 7.

9.4.7 Polityka i plan w zakresie odporności operacyjnej i ciągłości działania

182. Założenia polityki i planu ciągłości działania powinny gwarantować, że wnioskodawca będzie dysponował skutecznym planem zarządzania ciągłością działania w celu zapewnienia zdolności do prowadzenia bieżącej działalności i ograniczenia strat w przypadku poważnego zakłócenia działalności. Założenia powinny zapewniać, aby polityka i plan ciągłości działania obejmowały analizę głównych zagrożeń związanych z zakłóceniem działalności oraz przegląd środków łagodzących, a także regularne testowanie planu ciągłości działania.

9.4.8 Polityka i systemy ICT

183. Właściwe organy powinny ocenić, czy polityka ICT zapewni instytucji kredytowej niezawodne systemy informacyjno-komunikacyjne oraz czy systemy te będą w stanie w pełni wspierać zdolności w zakresie agregacji danych dotyczących ryzyka w normalnych warunkach, jak również w warunkach skrajnych. Właściwe organy powinny zwłaszcza ocenić, czy instytucja kredytowa będzie posiadać co najmniej zdolność do:

- a) generowania dokładnych i wiarygodnych danych dotyczących ryzyka;

- b) gromadzenia i agregowania danych o wszystkich istotnych rodzajach ryzyka występujących w całej instytucji;
- c) terminowego generowania zagregowanych i aktualnych danych;
- d) generowania zagregowanych danych o ryzyku, które to dane można przedstawić w odpowiedzi na żądanie organu zarządzającego lub właściwych organów;
- e) zapewnienia solidnego, niezawodnego i bezpiecznego funkcjonowania systemów informacyjno-komunikacyjnych wspierających ukierunkowaną działalność instytucji.

184. W odniesieniu do ryzyka związanego z technologiami i bezpieczeństwem ICT⁵⁵ właściwe organy powinny upewnić się, że ramy zarządzania zapewnią skuteczne, niezawodne i bezpieczne funkcjonowanie systemów informacyjno-komunikacyjnych wspierających działalność instytucji kredytowych, a także odpowiednie zapobieganie ryzyku związanemu z ICT w normalnych warunkach i w warunkach skrajnych oraz monitorowanie i ograniczanie tego ryzyka. Właściwe organy powinny w szczególności ocenić:

- a) czy organ zarządzający ponosi ogólną odpowiedzialność za ustalenie, zatwierdzenie i nadzorowanie realizacji strategii ICT przez instytucje finansowe w ramach ich ogólnej strategii biznesowej;
- b) czy jasno określono i przypisano najważniejsze role i obowiązki oraz stosowną hierarchię służbową w celu zapewnienia skuteczności ram zarządzania ryzykiem związanym z technologiami i bezpieczeństwem ICT, w tym zapewniono odpowiedni budżet w celu odpowiedniego wsparcia potrzeb operacyjnych ICT oraz zarządzania ryzykiem związanym z technologiami i bezpieczeństwem ICT;
- c) czy zarządzanie ryzykiem związanym z technologiami i bezpieczeństwem ICT oraz nadzór nad nim powierzono niezależnej i obiektywnej funkcji kontrolnej, odpowiednio oddzielonej od procesów operacyjnych ICT i nieodpowiadającej za audyt wewnętrzny, oraz niezależnej komórce audytu wewnętrznego;
- d) rozwiązania zapewniające określenie, ustanowienie i utrzymanie zaktualizowanego schematu funkcji biznesowych, ról i procesów pomocniczych w celu określenia znaczenia każdej i każdego z nich oraz zależności między nimi w związku z ryzykiem związanym z technologiami i bezpieczeństwem ICT;

---

⁵⁵ Zgodnie z definicją zawartą w wytycznych EUNB w sprawie zarządzania ryzykiem związanym z technologiami i bezpieczeństwem ICT „ryzyko związane z technologiami i bezpieczeństwem ICT” oznacza: „[r]yzyko strat wynikające z naruszenia poufności, nieprzestrzegania integralności systemów i danych, nieodpowiedniości lub niedostępności systemów i danych, lub też niezdolności do zmiany technologii informacyjnej w rozsądnym czasie i przy uwzględnieniu rozsądnych kosztów w przypadku zmiany wymogów w zakresie otoczenia lub prowadzenia działalności gospodarczej (tj. elastyczność). Obejmuje to ryzyko związane z bezpieczeństwem ICT wynikające z nieodpowiednich lub niepomyślnie zrealizowanych procesów wewnętrznych lub zdarzeń zewnętrznych, w tym cyberataków lub nieodpowiedniego zabezpieczenia fizycznego”.

- e) w zakresie, w jakim informacje są przechowywane w systemach ICT, czy zostaną ustanowione wymogi dotyczące bezpieczeństwa informacji;
- f) skalę i stopień złożoności oraz znaczenie zależności związanych z ICT, jeżeli przewiduje się outsourcing funkcji operacyjnych usług ICT i jakiegokolwiek działalności systemów ICT – w tym do podmiotów z grupy – lub korzystanie z usług osób trzecich w odniesieniu do takich funkcji i działalności.

10. Znaczny pakiet akcji i udziałowcy

---

185. Do celów art. 14 ust. 1⁵⁶ CRD właściwe organy powinny zbadać informacje dotyczące akcjonariuszy i udziałowców przedłożone przez wnioskującą instytucję kredytową zgodnie z art. 8 i 9 regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji w zakresie zezwoleń.

186. Do celów art. 14 ust. 2⁵⁷ CRD właściwe organy powinny ocenić, czy akcjonariusze i udziałowcy spełniają kryteria określone w art. 23 ust. 1 CRD, zgodnie z dalszymi wyjaśnieniami zawartymi we *wspólnych wytycznych Europejskich Urzędów Nadzoru dotyczących oceny ostrożnościowej przejść znacznych pakietów akcji*⁵⁸.

---

⁵⁶ Zgodnie z tym przepisem: „1. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, chyba że instytucja kredytowa poinformowała je o tożsamości swoich bezpośrednich lub pośrednich akcjonariuszy lub udziałowców, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, posiadających znaczne pakiety akcji lub udziałów, oraz o wartości takich pakietów, lub, w przypadku, gdy żaden z takich akcjonariuszy lub udziałowców nie posiada znacznego pakietu akcji, o dwudziestu największych akcjonariuszach lub udziałowcach. [...]”.

⁵⁷ Zgodnie z tym przepisem: „Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, jeśli, mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową, nie są przekonane co do odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców zgodnie z kryteriami określonymi w art. 23 ust. 1. Stosuje się art. 23 ust. 2 i 3 oraz art. 24”.

⁵⁸ JC/GL/2016/01 z dnia 20 grudnia 2016 r., dokument dostępny pod adresem: https://esas-joint-committee.europa.eu/Publications/Guidelines/JC_QH_GLs_EN.pdf.